

55053

Komédia

III/15

Szerkesztő Kardos István

Előszótermék székfoglalását ma

Budapest, 1920. május 15. n.

R. BRASSOVAN JULIAN

kir. ügyész

M. Makay Margit
Vigszínház

Csifanyomoruság

III. évf.

Ápr. 5. KÖR

15. SZÁM

Faludi László
az Intim. kabaré vendége

[Signature]

Komédia

Megjelenik minden csütörtökön. Egyes szám ára 5 korona.	Színházi, zenei és művészeti hetilap. Szerkeszti: KARDOS ISTVÁN.	Szerkesztőség és kiadó- hivatal: VI., TERÉZ-KÖRUT 24/a.
---	--	---

Tajfun

A Vigszínház reprize

Az idei szezon már a vége felé közeledik, az évad új és felújított darabjai már jóformán valamennyien lepereregtek kisebb-nagyobb sikerrel, amikor a Vigszínház szombati előadásával egy szenzációs sikerű magyar drámát újított fel, Lengyel Menyhért nagyszerű darabját, a *Tajfun*. Kétszeres jelentőséggel bír ez a repriz most, amikor a meggyőzt és kifosztott Magyarország legnagyobbbrészt csak azzal a fegyverrel tudja megvédeni igazát a külföld előtt, amely eddig is sokat segített rajtunk, a magyar kultúra ékesszavu bebizonyításával, irodalmunk és művészi alkotásaink propagálásával. Ennek terjesztésére a legalkalmasabb eszköz a színpadi alkotás, amely a dráma nyelvén hirdeli egy nép kulturáját és művészi készségét. Lengyel Menyhért *Tajfunja* azok közül a darabok közül való, amely a bemutatójuktól kezdve diadalmas sikerrel jártak be és járnak most is az egész

művelt világ színpadát és teszik alkotóját egy csapásra világhírűvé. A japáni tudós, Tokeramó és az európai lány, Kerner Ilona tragédiája épp oly jó ismerőse a budapesti, mint a berlini, párisi, moszkvai, sőt a new-yorki közönségnek. Tizenegy esztendeje annak, hogy a Vigszínház bemutatta a darabot és azóta szakadatlanul hol ebben, hol abban az országban tűnik fel a színpadokon a dráma karakterisztikus címe: *Tajfun*. Példátlan elterjedését és népszerűségét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Lengyel Menyhért darabját filmre is felvették, amely Rajnay Gáborral a főszerepben most már a mozivászonról is hódítja a közönséget. A film rendkívüli nagy sikeréhez tetemesen hozzájárult az is, hogy Budapesten a *Tajfun* a háború kitörése óta nem adják és az emberek csak a sok ezer példányban közkézen forgó könyvkiadásból ismerhették meg a darabot.

Most, hogy a Vigszinház felujítja a Tajfun, nemcsak irodalmi missziót teljesít vele, hanem egy mérhetetlen nagyságu közóhajnak tesz eleget, amely ideges feszültséggel várta viszontlátni a Tajfun. A repriz tehát ezzel nemcsak egy szimpla darab-felujítás, hanem komoly és értékes irodalmi esemény is.

A Tajfun premierje

A *Tajfun* bemutató előadása ez előtt tizenegy évvel, 1909. október 30-án volt. Lengyel Menyhért már

mier elé. Az előadás azonban nem valami simán ment. A darabról egyik legnevesebb hazai dramaturgunk — akinek nevét nem áruljuk el, mert még most is szereplő legnagyobbak közé tartozik — kerekén kijelentette, hogy a darab cselekvése teljesen rossz és színpad-technikailag is kivihetetlen. Mindezek ellenére a darab mégis előadásra került és olyan óriási sikert aratott, amelyre a magyarországi színpadi történetben még nem volt példa. A romantikus és vízenyős francia házasságtörési

Hegedüs Gyula: Tokeramo

akkoriban is jónevű íróként szerepelt a köztudatban. Kassai újságíró volt és a pesti lapoknak írogatott tárcákat, novellákat. Három darabja ment különböző budapesti színházban. Legelső munkája a *Fejedelem*, a régi Thália színpadon került előadásra. Ezt soron követte a *Hálás utókor* a Nemzetiben és a *Falusi idill* a Magyar Színházban. Ezeknek a daraboknak az akkori színházi viszonyok szerint meglehetősen nagy sikerük volt és ezért a közönség fokozott várakozással nézett a pre-

drámákhoz szokott közönséget való sággal frappirozta a *Tajfun* különleges beállítása és az izzó, lüktető cselekmény, amely az igazi drámai tömörségű párbeszédekben játszódik le. Letagadhatatlan azonban az a tény is, hogy a *Tajfun* óriási sikerének oroszlánrésze a kitűnő szereplőket illeti. Hegedüs Gyula Tokeramo szerepében életének egyik legszebb alakítását játszotta, nagyobb és erőteljesebbet, mint Molnár Ferenc Ördögének címszerepében. Ő és partnere, Góthné Kertész Ella mint,

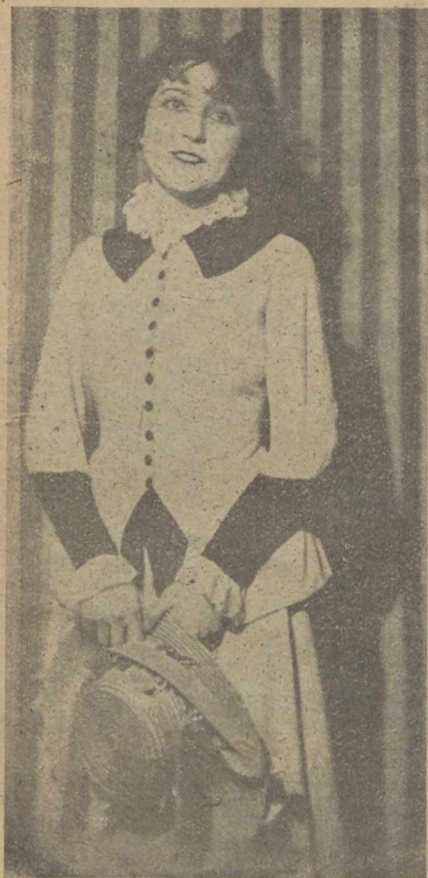

Patkós Irma, Lánczy Mici, Antal Ida, Gyulai Marianna, Orsolya Erzsi, Hegedüs Gyula
Vigszínház — Cifrányomorúság Papp R. felv.

Kerner Ilona valósággal klasszikus szépségű alakítást produkáltak. Mind a ketten úgy beleélték magukat alakításaikba, különösen Hegedüs, akinek a magyar színpadokon még eddig csak nagy ritkán látott japáni figurát kellett külsőben, érzésben és mozgásban tökéletesen megtestesíteni, hogy megtörtént az az érdekes és a színházi történelemben páratlanul álló esemény, amely a Tajfun előadását kivételes szenzációvá tette. A második felvonásban ugyanis, amikor a szegény szerelmes Tokeramó megtudja, hogy Ilona kém és nem önmagáért szereti, hanem csupán hadititkokat akart megtudni tőle, fájdalomában és izzó hazaszeretetében megöli a nőt. Ezt az utóbbi jelenetet, különösen azt, amikor Hegedüs a fojtogatás után reszketve, borzongva és görcsösen összegörbült

ujjakkal mereven kilép a színpadra, oly megdöbbentő realizmussal és kifejező erővel játszotta meg, hogy a kitörő tapsvihar folytán *kénytelen volt a jelenetet újra előről kezdve megismételni.*

A többi szereplők is nagyszerűen megfeleltek nehéz feladatuknak. A második női szerepben Gazsi Mariska és a férfiak közül Góth Sándor, Tanay Frigyes, Vendrei Ferenc és Szerémy Zoltán mindnyájan külön-külön és együttesen is egy-egy nagyszerűen eltalált karakter figurával járultak hozzá a darab megérdemelt sikeréhez. Egy érdekes szerep van még a drámában, Tokeramó japáni szolgájáé, Yotoma Yoshi-é, amely egyúttal roppant nehéz is, mert az alakítója az egész idő alatt, míg a színpadon van, nem szól egy szót sem. A legdrámáibb jelenetben

Makay Margit Papp R. felv.
Vigszínház — Cifrányomoruság

jön be és mindent csak gesztussal és mimikával fejezhet ki. Ezt a kicsi, de nehéz szerepet akkoriban egy addig teljesen ismeretlen vidéki színész játszotta, aki ezzel a nagyszerű alakításával alapította meg fényesen lendülő karrierjét. A japáni szolga ugyanis nem volt más, mint Harsányi Rezső, aki ma a Belvárosi Színház különő tagja.

*

A *Tajfun* első előadásainak lepergése után gyorsan elterjedt a nagy siker híre. Ezt bizonyítja az a tény, hogy az akkor itt tartózkodó

japáni birodalmi kiküldöttek Palotay Rezső japáni konzul vezetésével testületileg nézték végig a Vigszínház előadását és habár nem is valami sokat értettek meg belőle, mégis nagy hatást gyakorolt rájuk a darab hamisítatlan japáni illata, amely legnyilvánvalóbban a rendező, Jób Dániel elsőrendű munkájában nyert kifejezést. Jób a *Tajfun* bemutatója előtt sem költséget, sem fáradságot nem kimélt, hogy a darab rekvizitumait ha kell, a föld alól is előteremtse és minél szebb és pompásabb keretek között mutathassa be a drámát. Ez ez nagyszerűen sikerült is neki, a színpadi képek oly kitűnőek voltak, hogy azok egymagukban is valósággal eseményszámba mentek.

A *Tajfun* külföldi pályafutása

A budapesti bemutatót rövidesen követte a darab külföldi előadásai, jobban mondván előadássorozata. Talán egyetlen magyar színpadi alkotás sem aratott külföldön Drégely Szerencse fián és Molnár Ördögén kívül oly hatalmas sikert, mint a *Tajfun*. Nincs a világnak jóformán az a része, ahová el nem került volna és nem játszották volna óriási sikerrel. Legelőször Berlinben adták a *Tajfun*t Meinhardt és Bernauer

Lengyel Menyhért, a *Tajfun* szerzője

Berliner Theater-jében 1912-ben. A legnagyobb és legteljesebb sikert itt aratta a darab, amely körülbelül kétszázötvenszer ment zsufolt házzakkal. Amikor Németország összes

nagyobb városában műsorra került Párisban folytatta diadalmas pályafutását, ahol *De Max*, a híres párisi színész játszotta *Tokeramot*. Itt 96 előadást ért meg a *Tajfun*. Most gyors egymásutánban következtek a nagyszerűen lendülő karriér többi állomásai. Páris után Bécsben, Hamburgban, Londonban, Rómában, Münchenben, Milanóban, Krisztíániában, Kopenhágában és Moszkvában adják folyton megújuló nagy sikerrel a darabot, míg végül 1914-ben röviddel a háború kitörése előtt az újvilágba is kikerült. New-Yorkban adták elő óriási sikerrel, az amerikai lapok hasáboakat cikkeztek a *Tajfun*ról és a dráma szépségeiről. Mikor azután kitört a háború és megszakadt az érintkezésünk a

Tanay Papp felv.
Vígshízház — Cífranyomoruság

Balassa Papp felv.
Vígshízház — Cífranyomoruság

külfölddel, Lengyel Menyhért sem tudott hat hosszú évig semmi közelebbit darabjáról. A legnagyobb dologban az, hogy Lengyel Amerikából még egy fillér tantiemet sem kapott a háború miatt, amely most ennek következtében jócskán felgyülemelhetett. New-Yorkban állítólag több száz előadást ért meg a *Tajfun* és Lengyel Menyhért, aki most Berlinben él, hír szerint Amerikába készül, hogy felvegye darabjának ottani tantiémjét.

*

Jellemző eset az, ami a *Tajfun*nal Berlinben történt. Akár csak idehaza, a berlini irodalmi körök, amikor Lengyel drámája hozzájuk ke-

Molnár József
Kamaraszínház — Balga és a halál
Révai Ilka felv.

rült, szintén nagyon lesújtólag nyilatkoztak a darabról. Sőt Reinhardt, a zseniális rendező egyszerűen kijelentette, hogy a Tajfun teljesen alkalmatlan a színpadra úgy, hogy a darab külföldi előadási jogának tulajdonosa, dr. Marton Sándor komolyan kezdett aggódni a külföldi sikerért. Ám ennek ott is épp az ellenkezője következett be és a Tajfun szenzációs sikerrel ment Berlinben. A darab kétszázadik előadásának jubileumakor nagy bankettet rendeztek, amikor is dr. Marton tréfásan megkérdezte Reinhardtól:

— Mondja kedves mester, mit szól a kétszázadik előadáshoz?

— Mit? — válaszolta Reinhardt — még mindig azt mondom, hogy alkalmatlan a színpadra. Nem tehetek róla, hogy kétszázszor ment!!...

A Tajfun sikere

A Tajfun sikere nemcsak a színpadon, hanem más vonatkozásban is igazán nagyarányú. Könyvalakban eddig a Nyugatnál három és az Athenaeumnál két kiadásban jelent meg, úgy, hogy összesen százezer példányban forog közkézen. Filmre is felvette a Corvin filmgyár, a kép Rajnay Gáborral a főszerepben hatalmas sikert aratott.

A repriz

A nagy érdeklődéssel várt repriz néhány érdekességgel is szolgált, nevezetesen új szereplőkkel. Gazsy Mariska szerepét most Makay Margit látta el, aki finom és stilusos játékaival, kedves és bájos megjelenésével egyszeriben hódította meg a közönséget. Lindner szerepében, amelyet eddig Góth játszott, Lukács Pált láttuk viszont, aki férfias megjelenésével és ügyes játékaival nagy sikert aratott. Yoshi-t, Harsányi Rezső szerepét Fenyő Emil vette át, aki nehéz feladatát kitűnően oldotta meg. A két főszereplőre, Hegedűsre és G. Kertész Ellára az a legnagyobb dicséret, ha azt mondjuk, hogy még jobbak voltak, mint a premierkor. Játékuk kifinomultabb és részleteiben átgondoltabb, egységesebb lett. Az egész pompás előadást mesteri keretbe foglalta össze a kitűnő Jób Dániel rendezői keze.

Jób Dániel, a Tajfun rendezője

ТЕАТЪРЪ КОМІА

№ 2277.

Въ Пятницу, 20-го Августа,

представлена будетъ въ 1-й разъ новая пьеса:

ТАЙФУНЪ.

Драма въ 4-хъ дѣйствіяхъ, Мельхиора Ленгеля, пер. съ нѣмецкаго, Ф. А. Корша.

Новая декорация собственной мастерской, работы Ф. Ф. Гвоздева.

Новые костюмы собственной мастерской, работы М. И. Федорова.

Парики и прически Н. И. и С. Я. Яковлевыхъ.

Дѣйствующія лица:

Нитобе Токерамо	г. Чаринъ.
Тою Юшикава	г. Борисовскій
Иеязу Кобаяши	г. Кригеръ.
Иноза Пронари	г. Бестужевъ.
Шейка Омаи	г. Горскій.
Кигиль Китамару	г. Солонинъ.
Наккаку Атори	г. Волковъ.
Андай Ямоши	г. Гольбе.
Наоката Мійяке	г. Охотскій.
Разанъ Амаари	г. Лёсногогорскій:
Дюпонъ	г. Щепановскій.
Ренаръ	г. Борисовъ.
Эленъ Ларошъ	г-жа Жихарева.
Тереза Менъе	г-жа Виндингъ.
Жоржъ Полтакъ	г. Войнаровскій.
Предсѣдатель суда	г. Дюмидовскій.
Прокуроръ	г. Кручининъ.
Защитникъ	г. Торскій.
Переводчикъ	г. Кузнецовъ.
Секретарь	г. Полозовъ.
Присяжный засѣдатель	г. Поморцевъ.
Судебный разсильный	г. Моисеевъ.
Жена Дюпона	г-жа Теплыхъ.

Публика.

Дѣйствіе происходитъ въ Парижѣ, въ наши дни.

Режиссеръ А. Л. Загаровъ.

Цѣны мѣстамъ возвышенныя.

Начало въ 8 ч. веч., окончаніе около 11³/₄ ч. вечера.

A Tajfun Oroszországban

Oroszországban, 1918-ban Wladivosztoktól Varsóig alig volt olyan színház, ahol a Tajfun legalább ötvenszer színpadra ne került volna. Az oroszokat módfelett érdekelte az örök ellenségnek a japáninak drámája, amelyet egyik-másik kisebb vidéki városban még inkább kiélezték, természetesen a japán nép rovására. A Tajfun előadásai alatt — amint az akkori orosz lapok írják — hatalmas közönség töltötte meg mindig a színházakat, amely lelkesen tapsolt Lengyel Menyhértnek, a szerzőnek és határtalan örömmel gyönyörködött Tokeramó vergődésében, mert az egész japáni nép tragédiáját igyekezett az egy japáni szánalomraméltó kinlódásában látni. Lengyel Menyhért nevétől akkorig hangosak voltak az orosz újságok és kivétel nélkül mindannyian meleg szeretettel emlékeztek meg a kiváló magyar drámaíróról, akit akkor már New-Yorkba éppen olyan jól ismertek, mint Párisban, vagy akár Tokióban is.

Szentgyörgyi István a Nemzetben

Ormótlan puskák állandó leshelyéről menekült el az egyik legmagyarabb és legbecsületesebb szívű magyar színész: Szentgyörgyi István. Egy szál ingben jött futva, át a gyönyörű erdélyi hegyeken és Kolozsvárott talán még pattogott a korbács a levegőben, amelyet az ő háttára szántak, amikor már túl volt azon a határon, amelyet ceruzával vontak meg az évezredes magyar földön.

Szentgyörgyi István riadtan menekült, megszakadt a lélegzete, meggyorsult a pulzusa, gyönyörűen ragyogó két fekete szeme megködösödött, amikor szaladt erre mifelénk, magyarokhoz.

Fényképész lennének kellett volna megörökítenie ezt a rettentő képet, amikor a székely aggasztán sziv-szakadva rohant az erdélyi bozótok sűrűjében s a képet berámázva oda kellett volna tenni a békekonferencia tárgyalási termének falára, hadd reszelkednének a huszadik század törvényülő emberei.

Szentgyörgyi István több, mint fél század év óta színész. Nem más,

csak színész. A hatvan év alatt eljátszott mindent, amit neki adtak, nem volt olyan darab, amelybe háttartalan tehetségét bele ne vitte volna s a művészetért talán még az apagyilkosnak is megbocsátott. A művészetben nem ismert tréfát és nem ismert politikát. A politikai ese-

mények távol állottak tőle, ő csak játszott szakadatlanul, művészettel, öreg korral, de fiatal lélekkel. Nem agitált soha senkinek, nem állott oda senki mellé, nem ismert kurzust és konjunkturát, csak a művészetet, az ő hatalmas kincsét imádta. Nem volt a moissik közül való, akik a husos fazékért hajlandók odadobni még a művészetüket is. A krisztusi szeretettel a maga fönségében ismerte, nem gyűlölködött és nem tartott szó-

nokatokat. Nem a politika árán akart jó színész lenni, hanem a tökéletes művészetének erejével.

És most, amikor az idegenektől üzve eljött ide közibénk, tiszántuli magyarokhoz, a kincses Kolozsvárról, kalapot emelve kell köszöntenünk benne Magyarországon kultur-

Kandel rajza

hadseregének egyik igazi katonáját.

*

— Mult év október huszonhatodikán menekültem kincses Kolozsvárról, öcsém-uram — meséli lassu nyugodt szójárással Szentgyörgyi István bátyánk. A Nemzeti Színház előtti kis térségen áll, egyszerű magyaros dolmányban, hófehér bajuszával és napbarnította piros arcával, frissen és ruganyosan beszélget a körülötte gyűrűző sokasággal. A Nemzeti Színház tagjai kollégiális szeretettel veszik körül erdélyi társukat, élükön vezet Horváth Tutyu, aki megérkezésekor lakását ajánlotta fel neki. Szentgyörgyi, kurtán amugy magyarosan beszélget a Nemzetibeliakkal:

— Nehéz sora van most Kolozsváron a magyar színészeknek. Amikor a románok bevonultak a városba, legelső dolguk az volt, hogy rátették kezüket a színházra. Szegény Janovits direktor addig szaladgált az egyik fórumtól a másikig míg megengedték, hogy játszhasson. Az előadásokat azonban szigorú cenzura alá vették, klasszikus magyar drámákat, mint például a Bánk bánt egyáltalán nem szabadjátszani sőt Shakespeare Hamletjéből is elmaradt a nagy monológ: a lenni vagy nem lenni, mert a románok ebben célzást láttak uralmuk ellen.

— Nem bírtam ezt az életet — folytatta szomorúan Szentgyörgyi bátyánk — elszöktem és a hugomhoz menekültem Borsodba. Most, hogy jobb hírek jönnek Erdély felől,

Szentgyörgyi István: Tiborc / Papp felv.
Nemzeti Színház — Bánk bánt

vissza akartam menni, de ullevelet csak a bécsi követségtől lehet kapni. Azt várom itt be és amint lehet mindjárt visszautazom . . . Nem élet ez így Kolozsvár nélkül . . . Meghívtak közben, hogy játszam el a Nemzeti Színházban Tiborcot és Zajtait . . . Hát eljátszom . . .

Bentről hirtelen csengetés hallatszik. Mindjárt kezdődik a próba. Az öreg színész bucsuzik s a következő pillanatban szerényen és kötelességtudóan befelé indul a színházba . . .

A Városi Színház virágáruslánya

Palásthy Irén az uj Maritta

Még karácsony előtt történt. A vigvacsorázó kompánia, amelynek Kerényi Gabi, Palásthy Irén, Vigh Manci, Tapolczay Jojó, Faludi Sándor, Tapolczay Dezső, Hirsch Zoltán, Sziklay Jóska, Sziklay Jenő és Halmay Tibor voltak a tagjai, együtt ült a Royal Orfeum éttermében. A társaság nagyszerűen mulatott, telmult az idő s a pezsgős üvegek gyors egymásutánban ürültek. Már éjfél felé járt az óra, amikor beállított az étterembe egy kurtaszoknyás kis virágáruslánya, hátán hatalmas kosárral, amelyből gyönyörű virágszállak ontották pompás illatukat. Faludi direktornak kerek jó kedve volt, megvásárolta a kosarat virágostól együtt és odaadta a kis Palásthy-nak.

— Nesze Irén — mondta — a Százszorszépbeli sikereidért.

Palásthy nagyon megörült a virágnak, de egyszerre, — ami nála ritkáság, — szörnyen elkomolyodott.

— Mi lelt Irén? — aggodalmaskodott Tapolczay direktor — sohase láttalak még ilyen szomorúnak.

Palásthy azután elmondta, hogy azon tépelődik, vajjon irnak-e egyszer a kedves szerző urak egy olyan szerepet, amelyben ő virágáruslánya lehet, mert nagyon megtetszett neki ez a rövidruhás kis fruska.

A társaság komoly tagjai elmosolyodtak a kis Palásthy nagy óhajára. Faludi direktor pedig elhatározta magában, hogy legközelebb virágáruslánya szerepet irat Palásthy-nak, aki a Százszorszépban olyan felejthetetlen sikereket aratott.

Egyszerre csak az igazgatói asztalra került a diadalmas Ezüstsirály. Sándor igazgató beletekint a szövegkönyvbe és megpillantja a szerepet: *Maritta, virágáruslánya*.

Délután összeül a szenátus, felolvassák a darabot, kiosszák a szerepeket, de a virágáruslálynál szörnyű viszálykodás támad. A tanácskozók egyik része Palásthy Irénre szavaz, a másik része Kerényi Gabira, aki szintén hatalmas diadalokat aratott a Százszorszépban. Végre

kezetfcgnak a korifeusok és prófétai bölcsességgel úgy döntenek, hogy Kerényi is, Palásthy is betanulják a szerepet.

Az Ezüstsirály bemutatóján Kerényi zengő tapsokat kapott Maritta szerepében. Palásthy Irén, aki nemcsak legjobb táncosa, de a legjobb szívű tagja is a Városi Színháznak, az előadás után odament Kerényihez.

— Drága Gabikám! Pompás voltál, isteni, neked kell játszani a virágáruslánya szerepét egészen az ötvenedik előadásig, majd azután játszom én.

Palásthy Irén
az uj Maritta

Igy is történt. Az Ezüstsirály mögött több, mint ötvenszer ment le a függöny és az elmúlt héten Maritta szerepét átvette Palásthy Irén, akit a Városi Színház közönsége lelees ünnepségben részesített az előadáson.

Minden egyes jelenetében, de különösen a második felvonásbeli nagy kettős után, amelyet Sziklay Jóska és az új Maritta táncoltak pompásan, valóságos tapsvihar zendült fel a nézőtéren. A felvonás után pedig

Kúrthy Sári Papp felv.
Vigszínház — Cifrányomoruság

Kertész Papp felv.
Vigszínház — Cifrányomoruság

a kis Palásthy a boldogságtól piruló arccal hajlongott a rivalda előtt két kajában nagy csokor virágokkal, amit rajongóiól kapott. Amikor pedig fáradtan beszaladt öltözőjébe, akkor várt csak rá az igazi meglepetés. Az öltöző ugyanis telis-tele volt rakva pompázó virágokkal és koszorúkkal élükön egy hatalmas babérkoszorúval, amelyet az igazgatóság küldött az új Marittának: Palásthy Irénnek.

IRÓGEPET

szállít, vesz, becserél,
szakszerűen javít

ECKSTEIN GYULA, IV. Párisi-u. 1. l. em. Tel. 126-06.

Az új angol kisasszony

Radó Böske bravurja

A diadalmas Kis lány sorozatos előadásait az elmúlt héten egy váratlan és sajnálatos esemény majdnem megakasztotta. Magaziner Böske Miss Wood személyesítője hirtelen megbetegedett. Nagy volt az izgalom a Revü Színházban, a direktió, a szerzők majdnem tanácstalanul ál-

lottak, hamarosan nem is gondoltak olyan valakire, aki ezt a nagy és fontos, nehéz, de hálás szerepet eljátszhassa. Az azonban kétségtelen volt, hogy „A kislányt” nem szabad, nem lehet levenni a műsorról, mert a különösen sikerült operettnek nagyszerű pályafutása egyszerre ketté tört volna . . .

Ekkor Radó Böske a színház talentumos tagja, ki az operett eddigi előadásain egy kisebb szerepet játszott rendkívül közvetlenül, vállalkozott Miss Wood szerepének eljátszására. Megjegyzendő, hogy a beugrásban Radó Böske már a „Csókbakter”-ben debütált sikeresen, amikor is Balogh Böskének a szerepét kellett egyik napról a másikra átvenni. Nos a milyen nagyszerűen oldotta meg feladatát Radó Böske akkor, éppen olyan pompásan sikerült eme újabb bravurja is. Közvetlenül, temperamentumosan játszotta meg a szerepét, a publikum fölötte rokonszenvesen fogadta, táncszámait pedig háromszornégyszer megújráztatta. Tompával és Gallaival ellejteti tercetje után alig akarták leengedni a színpadról. A forró siker bizonyára kárpótolta Radó Böskét a fárasztó, és izgalmas beugrásért.

Radó Böske
a Revü Színház tagja

A feleségem férje

— Harmadik közlemény —

Létay Gusztáv

Perczel Sári, a kitűnő művész, ki valamikor anynyi szép sikernek volt részese, szinte egyik napról a másikra, hagyta ott a színpadot. Férjhez ment Létay Gusztáv bankdirektorhoz. Ez két évvel ezelőtt történt. A színésznők, kik férjük kedvéért hagyják ott a színpadot rendszerint bizonyos idő múlva érezni kezdik a kulisszák világának hiányát, visszavágnak a színpadra. Perczel Sárinál ez nem így történt. Ő a színpadért teljes kárpótlást talált a családi élet boldogságában. De azért az ő családi életében is történt változás. Házasságának hatodik évében ugyanis — kis leánya született. Sárika — így hívják kis lányát, ma már egy éves. Tulzás nélkül mondhatni róla, hogy a legaranyosabb babák egyike talán egész Európában. E sorok írója, ki a művésznőt Andrássy-ut 94. szám alatti nagyszerű lakásában meglátogatta azzal a tervvel ment oda, hogy kérdezni fog egyetmást a művésznő jövődjéről. Visszatér-e a színpadra! Kapott-e szerződési ajánlatot! stb, Létayné éppen a kis babájával játszott. Szemeiben sugárzott a családi élet minden boldogsága, e sorok írója tehát semmit sem kérdezett a művésznő jövődjéről, ezuttal tehát ezzel kénytelen adós maradni . . .

Hecht Béla

Rigócz Mariskának a talentumos operett énekesnőnek férje Hecht Béla az anyag értékesítő r. t. egyik igazgatója. A kvalitásos művész éppen a közelmultban egy páratlan bravúrral igazolta be azt a körülményt, hogy a színpadon nélkülözhetetlen. Az

akkor volt, mikor mint lavinaomlás indult meg a híres színésznők átvándorlása az egyik színházból a másikba. Kosáry Emmi otthagya a Király színházat, leszerződött a Városihoz, mire Péchy Erzsika Városi színházat hagyta ott és a Revü színházhoz szerződött. Csakhogy mindez nem ment olyan simán. Különösen nem ment a Városinál, a hol a Lili báróné sorozatos előadásai majdnem megakadtak emiatt. Akkor ugrott be Rigócz Mariska Péchy Erzsika nehéz, de hálás szerepébe. Sikere tökéletes volt. Annyira tökéletes, hogy a művésznő most már valószínűleg újból visszatér a színpadra. Már amennyire családi körülményei engedik. Mert Rigócz Mariskának, ki 11 évvel ezelőtt ment férjhez ma már három kedves gyermeke van. Egy lány: Klárka és két fiucska Laci és Bandi. Mind a hárman nagyon szépen zongoráznak. Barátságosak és fölöttérokonszenvesek és már kimondott céljuk is van. Minden harmadik napon kimennek a mamájukhoz a Margitszigetre.

Barna Jenő

Reinerné Szepessy Tussi
női kalap üzlete
Budapest, IV., Koronaherceg-u. (Haris-köz)

TABARIN (Rákóczi-ut 63.)
A főváros legelőkelőbb
táncpalotája

Hettyei Aranka — reichstadt-i herceg

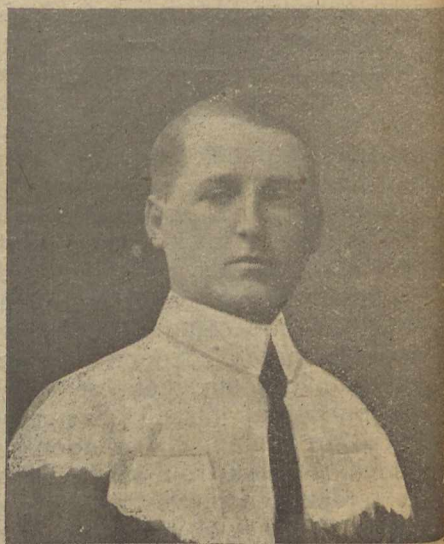
Vendéggel a Sasfiók

Hettyei Aranka: Ferenc, reichstadt-i herceg
Magyar Színház — Sasfiók

Több, mint százszor játszotta egymásután Törzs Jenő, a Magyar Színház kivételes tehetségű művésze a felújított Sasfiókot. Törzs egy este előadás után kimelegedve, kigombolt felsőkabáttal távozott a színházból, aminek az lett a következménye, hogy másnap rekedten kellett eljátszania Silvio kapitányban szerepét. Lázár Ödön, a Magyar Színház igazgatója rögtön felküldte Törzshöz a színház orvosát, aki azt tanácsolta

neki, hogy a további előadások érdekében tartson egy napi pihenőt. Lázár igazgató meg is adta Törzsnek a szabadnapot, de a színház vezetősége előtt nagy kérdés volt, hogy ki fogja másnap a Sasfiókot játszani? Összeült hát a színház kupaktanácsa. Lázár igazgató, Vajda rendező, Vámos titkár és Törzs, akik végre kisütötték, hogy Hettyei Arankát, a Nemzeti Színház tagját hívják meg a szerep eljátszására. Rögtön futár rohant Hettyei lakására, aki hajlandónak mutatkozott a szerepet egy próba után eljátszani. A próbát természetesen azonnal kiírták

Beregszász Béla, az Országos Színészegyesület színiiskolájának kitűnően végzett növendéke, aki a Három a kislány Schöber báró szerepében meleg sikert aratott.

másnap délelőttre és este Hettyei Aranka nagyszerű művészettel játszotta meg a Sasfiók szerepét. Az előadás után felkerestük Hettyei Arankát, hogy szerepéről egyet-mást elmondjon.

— Magyarországon — mondta — én vagyok a Sasfiók első női személyesítője. Legelőször ezt a szerepet Kolozsvárról, az ottani Nemzeti Színházban játszottam. Akkori partnereim közül Körmendy Kálmán, aki most a Belvárosi Színház tagja, volt Metternich, Fekete Mihály, a főrendező, akit most elfogtak a románok, volt Flambeau, Dezséry volt Ferenc császár Horváth Paula, a Nemzeti

Színház tagja, jelenleg Svájcban él játszotta Mária Lujzát. A többi partnereim is egytől-egyig a legtehetségesebb színészek voltak. Huszonöt-ször játszottam esti előadáson a Sasfiókot és tizennyolcszor délután. Amikor a háború kitört, a Nemzeti Színház igazgatója lenn volt Kolozsvárról. Meglátott a Sasfiókban és rögtön szerződtetett. A kedves kolozsvári közönségemtől is ebben az örökszép darabban bucsuztam el. Azóta nem játszottam ezt a szerepét.

— Véletlen, de megemlítem, hogy azon a napon, amikor Szentgyörgyi István lépett fel a Nemzeti Színházban, én, a másik kolozsvári is vendég voltam a Magyar Színházban.

Kettős bemutató a Kamara Színházban

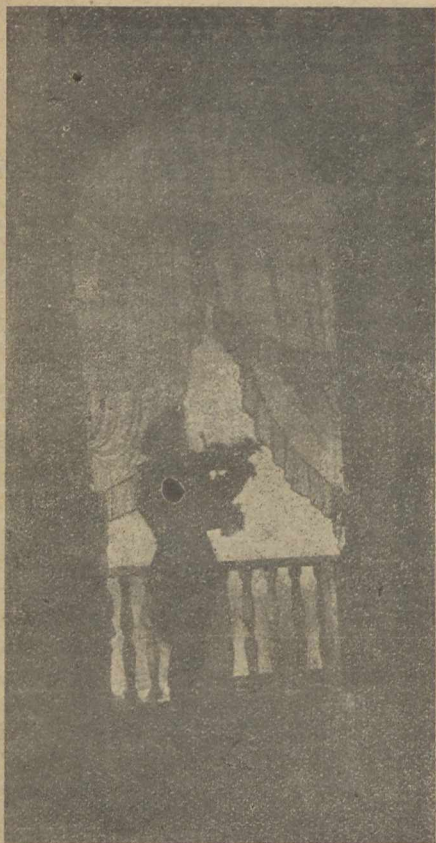
Jaenette menyegzője — Ibsen: Solness építőmester

A kedves és intim Kamara Színház szenzációs ujitással lepte meg Budapest színházkedvelő közönségét. Színházi előadásaiban ugyanis egy olyan rendszerrel kedveskedett közönségének, amely eddig csak a világvárosok minden változatos és ötletes színházi műsorokhoz hozzászokott közönségének jutott osztályrészül. Párhuzamos előadásokat rendez a színházban, még pedig oly módon, hogy az est egyik felében drámai előadást, ennek befejeztével pedig zenei, legtöbbször operai előadást nyújt. Mindkét előadás művészi szempontból nézve arra irányul, hogy Budapest színházi közönsége komoly irodalmi és tiszta művészi szórakozáshoz jusson.

A kettős előadások premierje bebizonyította, hogy az igazgatóság nagyon jól tervezte ezt a dolgot. Rendkívüli nagy sikert aratott különösen a zenei előadás, amely egy kis egyfelvonásos operából, Massé V.: *Jaenette menyegzője*-ből és a kísérő hangverseny műsorból állott.

Dr. Bárony Lajos, a Kamaraszínház tagja, népszerű baritonista, a *Jaenette menyegzője* főszereplője

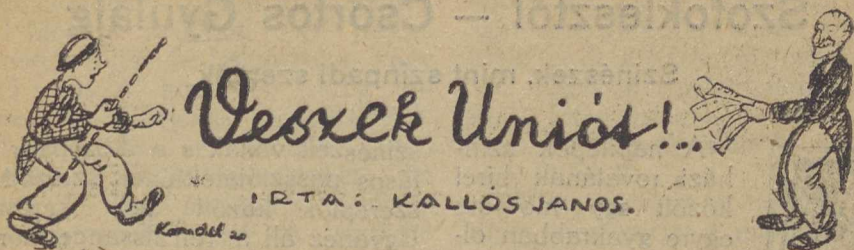
Dr. Klániczay Gyula Révai Ilka felv.
Kamaraszínház — Balga és a halál

Erényi Béla, a színház kitűnő új vezetője avval az elhatározással, hogy a főváros zenei publikumának a rég nem élvezett kamaraopera előadásokat újból felelevenítette, nemcsak egy érdekes zenei eseménnyel gazdagította színházi életünket, hanem a muzikális kultúra egyik nálunk érdemtelenül mellőzött ágát juttatta újból érvényre. Fáradozásainak meg is lett az eredménye, mert ez a kis opera, a *Jaenette menyegzője* tökéletesen megfelel mindama nélkülözhetetlen kellékeknek, amelyeket egy intim kis színház megkövetel. Kedves és ügyes szövege két híres régi operalibrettista,

Barbier és Carré munkája, zenéje pedig, amelyet V. Massé írt, behízelgő, finom és nagyszerűen van hangszerelve. Az opera főszerepében vendégként dr. Bársony Lajos, a kiváló baritonista lépett fel, aki mélységben és magasságban egyformán tömör és ércesen csengő képzett hangjával és nagyszerű játékával fényes sikert aratott. Partnerre, — Jaenette szerepében — Halász Gitta, az Operaház tagja, kellemes hangjával és rutinos játékával nagyban hozzájárult a sikerhez. A színpadi vezetésért Ferenczy Frigyes, a Városi Színház kitűnő főrendezőjét illeti meg a dicséret, míg a kis zenekar Kun László karnagy vezetésével kifogástalanul működött.

Az opera után hangverseny következett, amelynek során Burián Károly kamaraénekes, az Operaház tagja operarészletekkel, dr. Bársony Lajos és Halász Gitta pedig egy-egy áriával gyönyörködtették a közönséget. Utána egy kis balletpantomim következett, *A vihar*, amelynek szerzője és címszereplője az Operaház ünnepelt primaballerinája Nirschy Emilia nagy sikert aratott.

A Kamara Színház drámai előadásán színrekerült Ibsen: *Solness építőmestere* Ábrányi Emil fordításában. A nagy északi költő e remekét, amely kivételes irodalmi verve-jével egyike legszebb és legtisztább alkotásainak, a színház tökéletes előadásban hozta színre. A darabot Szász Zoltán bevezető előadása előzi meg Ibsenről és darabjairól. A szereplők úgy egyénenként, mint összjátékban teljesen fegyvermezett és összevágó színészi munkát produkáltak. A címszerepben Baróthy József kitűnő volt, míg a többiek is Fáy Flóra, Kabók Győző, Molnár József, Klániczay Gyula és Gárdos Kornélia is stílusosan játszottak. Petrik József ismét bebizonyította nagyszerű rendezői képességeit.

Az Unió színház részvényei a börzén

Végre olyan fajta papír is lesz a börzén, ami eddig soha nem szerepelt a tőzsdei forgalomban. Bevezetik a tőzsdei habitűek közkívánságára az Unió színház r.-t. részvényeit és ebből az alkalomból azt hisszük, a tőzsdén is egy színház lesz. Az Unió R.-T. trösztjéhez a Beöthy színházak, ujabban a Bárdos Artur színházai, sőt mozi vállalatok is tartoznak, a tőzsde ezeket bizonyára tekintetbe veszi a „belső érték” megállapításánál. Bizonyos például, hogy a részvényárfolyamkialakulásánál szerepet fog játszani, hogy Petráss a Királyban fog-e vendégszerepelni és a szerencsés Drégely Gábor új darabját a Magyar Színháznak köti-e le. A primadonnák szélsége, Rátkay Marci tyukszeme, Ilosvay Rózsi autóturái mind olyan körülmények, amelyek befolyásolhatják az Unió színház árfolyamát. Fontos kihatással lehet a részvényre a balletkar trikójának tapadási feszültsége és az a körülmény, hogy Szomory—Stephanides szerzőpár, születendő operettjüket hová kötik le. Lábass Juci esetleges szerződésszegése (amitől Isten mentse), mert én is részvénytulajdonos vagyok) nagy krachot idézne elő az Unió részvényekben. Általában ebben a papírban csak színházi befentesek játszhatnak, akik pontosan in-

formálva vannak a színésznők szélységeiről, titkolt új darsbokról, amelyek esetleg százezreket hozhatnak a színházaknak. Nagy hausse momentum volna például, ha az Unió színház trösztje megvenné a Feld színházat — egyetlen félelmetes ellenfelét. Feld papáék azonban vigyáznak a városligeti frontra. Hogy kik játszhatnak az Unió részvényekben? Hát Istenem, a fess Vágó Leó mindenekelőtt, aki a színházaknál is befentes, aztán a Szacelláryék, Sárközy direktor, az Agrárbank népszerű tőzsdei igazgatója, Magaziner Jenő, aki rokonságba van a Magaziner Böskével (miért is őt irigylem), ezek biztos meg tudják az Unió körül történő kulisszatitkokat, ha ugyan nem ők a kulisszatitkok főszereplői. A részvényeket az Agrárbank fogja bevezetni. Valószínűleg Freund igazgatóra és asszisztensére, Neumannra vár az a magasztos feladat, hogy az első színházi papírt bevezessék a tőzsdére. (Remélem a bevezetés jól sikerül és végre egyszer nyereséggel adhatok tul részvényeim.)

Az év legnagyobb könyvsíkere!

Strindberg: Hemső regénye.

Fordították Antal Sándor és Telekes Béla. Az első kiadás két hét alatt elfogyott. Most jelent meg a 2. kiadás békebeli finom papírra nyomva. Ára fűzve 22 korona, kötve 38.50 kor.

Kapható minden könyvkereskedésben és a
o o o Komédia kiadóhivatalában. o o o

Szofoklesztől — Csortos Gyuláig

Színészek, mint szinpadi szerzők

A napilapok színházi rovatának hírei között egy idő óta egyre gyakrabban olvasunk arról, hogy országosan ismert nevű színészek dara-

bokat irtak vagy írnak, amelyek már legközelebb bemutatásra kerülnek. Kardos Andor darabját csak néhány hét előtt hozták színre nagy sikerrel a Magyar színházban s legutóbb Csortos Gyuláról, Kőváry Gyuláról és Galetta Ferencről árulták el az indiszkrét színházi kommunikék, hogy színészsikereik mellett a szerző babérait is pályáznak.

A mai közönség előtt szenzáció számba megy az ilyen színházi esemény, mikor egy-egy kedvencét nemcsak mint színészt, hanem egy füst alatt mint szerzőt is ünnepelheti. A szerzői sikerek terepnumát azonban csak az utolsó században sajátították ki maguknak ugyyszólván teljesen a hivatásos íróemberek s régebben éppen az volt szokatlan esemény, ha a darab szerzője nem volt színész.

Az ókorban a szerzők legtöbb esetben a színészek sorából kerültek ki s az író maga is tevékenyen részt vett darabja előadásában. A szatírákat és dioniziszi tréfákat, amelyeket a tragédiák után adtak elő, ritka kivétellel színészek irták. A görögök nagy tragédiaköltői, Aiszkhylosz, Szofoklesz és Euripidesz előkelő származásuk révén ugyan magas államtisztességek viselői voltak, de már a vigjátékiró Arisztofanész minden idők legnagyobb szatirikusa, maga játszotta darabjainak főszerepeit. A rómaiak két nagy vigjátékirója Plautus és Terentius Afer

színészek voltak s a középkor valóságos passziójátékainak szerzőit is a szereplők között kell keresnünk. Ugyanez áll a renaissance korában divatos commedia del arte, amelyet vándorkomédiások rögtönözve játszottak el a vásári közönség előtt.

A németek első drámairója, Hans Sachs, akinek műveiben már fölismerhetjük a modern színműírás csirait, minden valószínűség szerint vándorszínészből lett színházigazgatóvá és drámairóvá. A direktoroknak ez az őse egyébként a világirodalom legszorgalmasabb alkotói közé tartozik. Tevékenységét egyedül a spanyol Lope de Vega multa fölül, aki ezer és néhány száz darabot hagyott az utókorra s ezek közül egyik-másik még mai napig is műsoron van a spanyol színházakban.

Shakespeareól és Molièreről mindenki tudja, hogy színészek voltak s kétségtelen, hogy ez a két halhatatlan színészköltő ma is versenytárs nélkül áll az irodalomban. Az azóta elmúlt századok távolán át nem igen tudunk színészi képességeikről pontos képet alkotni magunknak, de nem valószínű, hogy szinpadi szereplésük egyenlő értékű lett volna írói nagyságukkal. Rossz színészek, a kortársak följegyzései szerint semmi esetre sem lehettek, sőt Molièreről bizonyos, hogy több ízben aratott nagy sikert, mint vigjátéki színész. Halála is a szinpadon érte, a Tartuffe előadásán. A nagyjait kivételes tiszteletben részesítő franciák meghatóan stilszerű módon emlékeznek meg minden évben erről a szomorú eseményről. Az évforduló napján a Comédie Française-ban, (a franciák nemzeti színházában, amelyet Molière alapított) a Tartuffe

kerül előadásra. Annál a jelenetnél, ahol Molière meghalt, egy perces szünettel róják le hálájukat a nagy költő iránt. A közönség pedig föllállással ad kifejezést kegyeletének.

Shakespeare és Molière után egyetlen nagyobb egyéniséget sem jegyez föl az irodalomtörténet a színész-szerzők közül. A legujabb időkben egyedül a német Frank Wedekind tarthat számot az irodalomtörténet elismerésére. Darabjait a mi közönségünk is jól ismeri, a „Tavaszberegetés” című drámájának merész hangja ellenére is szép sikere volt.

A magyar színműírás kezdeteit szintén színész-szerzők dominálják. A középkori céhjátékokat, amelyeket nagy ünnepnapokon adtak elő a városháza boltívei alatt, a szereplők állították össze. A reformáció idejében divatos disputák (Válaszúti komédia, Debreceni disputa stb.) szereplőit a kollégiumi ifjuság szolgáltatta s legtöbbször ők voltak a szerzők is. A későbbi századokban a szerzők a hivatásos litterátorok közül kerültek ki, de nem is lehetett másként, mert

ebben az időben nem volt magyar színészet. A budai német színházon kívül csak néhány művészet pártoló főúr háziszínházában játszottak külföldi, főleg francia és olasz színészek. A magyar színészettel senki sem törődött.

Mikor azonban a nemzeti föllendülés megteremti a magyar Tháliát, csakhamar egész generációja támad a magyar színészeknek, akik közül sokan a darabírás terén is kísérleteztek. Ezek a kísérletek sokkal gyarlóbbak voltak, semhogy íróik nevének fönmaradását biztosíthatták volna. Emléküket csupán a színészet annalesei őrzik, amelyek kegyeletesen öröklítik meg a magyar színészet első uttörőinek, vándor apostolainak heroikus küzdelmeit.

A negyvenes évek egész sor kiváló írónkat találják a színészi pályán. Ki ne tudná, hogy Arany János és Petőfi Sándor vándorszínészársulatok ekhós szekerei mellől indultak el a halhatatlanság tündöklő útjára. Arany János ugyan nem írt szindarabot és Petőfi is csak a „Hóhér kötele”-t fejezte be, de nevük

Huszár és Gyárfás az Ezüstsírály ötvenedik előadásán

nem maradhat ki a színészirok névsorából. Színész volt Petőfi barátja, a tragikus végű, fiatal drámaíró, Czákó Zsigmond is, aki öngyilkosságával egy gyönyörűen induló írói pályát szakított félbe.

A sok jószándéku kísérletezés mellett Szigligeti, Tóth Ede és Szigeti József válnak ki az ujabbkori magyar színész-szerzők közül. Darabjaikat a mai közönség is jól ismeri. Napjainkban hiányzik a par excellence színész-szerző típusa s csak szórványos kirándulásokat lehetne fölemlíteni. Egyelőre ennek kell tartanunk a cikk elején felsorolt színészek tevékenységét is.

Gács Demeter

Késő ábrándozás

*Hol minden vágy összeszalad,
Ki járkal ablakod alatt,
Mint sötét silbakos vitéz
És lehuny ablakodra néz?*

*És csokorral, min kék szalag,
Szíved felé most ki szalad?
A Sas bandája ad-e még
Éjfélkor altató zenét?*

*Az emlékem már jeltelen,
Nem kérlek többé, jer velem,
Nem hivlak randevura, sőt*

*Nem várlak a színház előtt.
Most fáj, mért voltam oly balog,
Mikor tán már meg is halok.*

Juhász Árpád

»A menyasszony« a Belvárosi Színházban

Három évvel ezelőtt írta Lakatos László ezt a darabot, melyet most pénteken mutat be a Belvárosi Színház. Eredetileg a Vigszínháznak szánta, mint a hogy későbbben a megírt „Férj és feleség” című vígjátékának a Belvárosi Színházban kellett volna színre kerülnie. Időközben kicserélődött a két darab a „Férj és feleség” a Vigszínházban került színre nagyszerű sikerrel, a „A menyasszony” pedig a Belvárosi színházban fog valószínűleg igen sokszor férjhez menni. Ez a darab bizonyára frissen és üdén fog hatni, mert elgondolásában, fölépítésében, dialogusaiban végtelenül közvetlen és könnyed így kivételes tehetség, derűs lelkiállapotában fogant a szerencsés kézzel átnyújtott ajándéka. A darab meséje rendkívül érdekes, fordulatokban gazdag, központjában „A menyasszony” áll, a kiért két férfi küzd. Ez adja meg a lebilincselő és mesterien végigvezetett cselekmény gerincét. A darab szereposztása elsőrangú. A címszerepet Illosvay Rózsi játsza, akinek rendkívüli talentuma ebben a parádés szerepben a maga egész skálájában bontakozik ki. Pártnerai Bérczy Ernő és dr. Bánóczy Dezső lesznek. Mindkettőjük a legtökéletesebben oldják meg szerepük szerinti feladataikat. A nagyszerű együttesből kiválik még Korthy Mira, Zilahy és Matány Antal briliáns alakítása. Ilyen kedvező auspiciumok között várja a bemutatóját Lakatos Lászlónak a geniális újságírónak és írónak legújabb darabja „A menyasszony”. Nincs kétség az iránt, hogy e finom, ragyogóan szellemes párbeszédekkel ékes vígjátéknak döntő sikere lesz.

Zongorák, cimbalmok mű-
vészi hangolása és javítása.
Óreg hangszerek becserelése
SÁROSSIM.
zongorahangolási - vállalata
Budapest, V, Korall-u. 10, f. 1

Nyomozás terror alatt

Temperamentumos magyar hősök

— Én volnék az a Závocki — mondta széles mosollyal és várakozásteljesen nézett rám.

— Nagyon örvendek — hebegtem kérdőjellé válva és a szememet kekre nyitva, rábámultam.

Egy teljes percig néztünk farkasszemet. Ő kitaróan vigyorgott hegyesre fent bajusza alatt, néha ravaszul pislogva felém; én elszántan bámultam valami utmutató, valami fölvilágosító adat után keresgélve az agyamban, de hasztalan. Závocki, Závocki, az a bizonyos Závocki — zakatolt fejemben — ki az Isten csudája ez? Végre is derengeni kezdett, Ez nem lehet más, mint az az uzsorás, akit két hete nyomozok egész Pesten és akit most valami jóakárom elküldött kozzá. Épp elhatároztam, hogy óvatos formában puhatolódzni kezdek, mikor megszólalt:

— Még mindig nem jött rá?

— Nem — és habozva hozzátettem — talán pénzügy, pénzügy...?

— Nem. Gondolkozzék.

Gondolkoztam. Azon gondolkoztam, hogy ha egy színházi lap ára négy korona, mennyit lehet a lapra évenként ráfizetni, mert hogy Závocki

ur személyén gondolkodjak, az eszembe sem jutott, Az uzsorás kombináció csődjével minden leleményességem kimerült. Aztán majd megmondja ő magától is. Így is volt.

— Magát is okosabbnak hittem — szólalt meg végre kedélyesen. — Hát értse meg, én vagyok a Molnár Feri Závockija.

Bánom is én, akartam mondani, de meggondoltam magam. Závocki ur külseje elég tekintélyes volt, aztán még mindég nem tudtam, micsoda Molnár Feri az, akinek ő a saját külön Závockija. Hát diplomatikusan hallgattam.

— Na — tört ki végre belőle — értsen meg hát. Molnár Feri, az irt egy darabot, a „Liliom“-ot, annak a főszereplőjét Závockinak hívják, aztán engem is úgy hívnak, úgy ám Závocki Gyulának. Érti már?

— Értem — nyögtem megkönnyebbülve.

Színházi

vacsorákra kiválóan alkalmasak Fleischmann, Polacsek elismert, különleges felvágott és kolbászaru gyártmányai. (Gyár: Budapest, VII., Holló-utca 11.)

**** Telefon: József 128-60 és 123-67 ****

— Na ha érti már — mondta most már haragosan és a „Komédia“ egy husvéti számát tette le elé — akkor tudni fogja már, mit akarok. Az ur irt egy cikket, hogy aszongya: „Klasszikus hősök Budapesten“ és holmi idegen olasz, angol, francia, nációkról, Hamlet Izsákról, Shylock Edwardról, Hedda Gableréről ír. Hát kit érdekel ez? Mit gondol, érdekel ez valakit?

— Hát kérem... — próbáltam el-
lenvetni.

— Ne beszéljen. — vágott közbe dühösen. — Ha az ur magyar ember, tudhatná, hogy elsőbb is a magyarokról illik írni. Csak szaladgáljon itt az a csomó idegen Pesten, rájuk sem kell hederíteni. Vagyunk mi magyarok is elegen olyanok, akikről a Molnár Feri, meg a Herceg ur, meg a Bródy Sándor irtak. Azokat tessék kinyomozni, azokról tessék írni, az legalább egy hazafias cselekedet lesz. Amit ajánlok is nyomatékosan ajánlok — szólt és sokatmondó tar-
tással távozott.

— Isten, te nagy Isten, mit csinál-
jak? — spekuláltam magamban. Ha nem írok a hazai hősökről, ez képes és megver. Tovább már nem is gondolkoztam, rohantam nyomozni.

Molnár Ferenc — aki arról is ne-
vezetes, hogy kivüle még pont har-
mincöt Molnár Ferenc él Budapes-
ten — hires alakjait sorra föltaal-
tam. Závocki uron kívül szerencsém
volt dr. Sárkány Mór ügyvédhez (V.
Falk Miksa-utca 24.) Puzsér Lajos
betűszedőhöz (VI. Felsőerdősor 44.)
a „Doktor ur“ főszereplőihöz; Juhász
Péter urhoz, aki „Uri divat“ üzletét

eladva, X., Köbányai-ut 28. alatt
nyitott vendéglőt, míg dr. Kelemen
és Szabó György urakat. a „Farkas“
személyeit csak azért nem keres-
tem föl, mert ily nevekkal több mint
száz ember szaladgál Budapesten.

Herczeg Ferenc — akinek névro-
konát személyesen ismerem (aszta-
los, Wekerletelep, Hun-u. 4.) majd
minden hires szinpadi alakját föllel-
heti. „Ocskay brigadérosa“ egyenes
leszármazottja ocskói és felsődubo-
váni Ocskay László földbirtokos sze-
mélyében IX. Üllői-ut 55. alatt tart
rezidenciát, a „Kék róka“ Trill bárója
elhagyva predikátumát V. Váci-ut
10. alatt üz eredményes terményke-
reskedelmet, a Gyurkovics fiuk és
leányok dr. Gyurkovich Gyula gyer-
mekei (3 lány, 2 fiu) IV. Kaplony-
utca 10. alatt laknak, míg kraszna-
horkai Horkay Ferenc festőművész
cime Aréna-ut 11. II. em. Leghűbb
pendantja a szinpadi alakoknak azon-
ban Tarján Gida t. huszárfőhadnagy
(V. Berzencey-u. 13.), aki csak ab-
ban tér el Herczeg utasításaitól,
hogy nem akar Gyurkovics-lányt fe-
leségül venni.

Szinpadi szerzők névrokonait ha-
talmatlan tömegben találtam föl. Kilenc

Most jelent meg!

Dumas: A Jávai orvos

Gróf Monte Christo szerzőjének pá-
ratlanul izgalmas regénye. Ára 10%
felárral 38.50 korona. Kapható min-
den könykkereskedésben továbbá a
Komédia kiadóhivatalában.

Bródy Sándoron, négy Földes Imrén, kívül Heltai Jenő (mérnök, VI. Szondy-utca 15.) Lakaſos László (főhadnagy, VIII. József-körút 40.) és Krudy Gyula (igazgató, IX. Soroksári-ut 52,) urakat üdvözölhettem. De szereplőikhez is szerencsém volt. Száznál több Nagy Istvánt és majd annyi Tóth Flórát, (Tanítónő), számtalan „Grün Lili“-t és Almáſsy urat (Hotel Imperial) találva: majdnem szerelmes lettem Timár Liza gépirónőbe csupán az tartott vissza, hogy elgondoltam: akkor mindennap a IX. ker. Knezits-utca 14. alá kellene kijárnom.

Tóth Etelka magánzónő (III. Biedermayer-u. 61.) és Tóth Etelka színésznő (VI. Izabella-u. 73.) személyében két „Nagyvilági nő“-re bukkanva fölkerestem még Cristin Endre vasmunkást, (IX. Üllői-ut 68.) hogy az „Őszi vihar“ bécsi bemutatója iránt érdeklődjem, majd tudomást szerezve arról, hogy Lörenthey főhadnagy (Tatárjárás) mint Lörenthey Imre dr. ny. r. egyet. tanár (IX. Héderváry-u. 37.) vonult nyugalomba és hirt szerezve Balogh Kálmán miskolci patikus segédéről is (Szép Ernő: Patika) elhatároztam, hogy befejezem a nyomozást.

Ennyi elég lesz, gondoltam. Závocky urat kielégitem, a cikkért nem enyhe összegeket zsebrevágva, magamat is és akiket kihagytam, azokat egy együttes bocsánatkéréssel intézem el. Oh meggondolatlan ifjúság. Egészen másképp történt. Egy komor ur jelentkezett a szerkesztőségben:

— Iván Géza vagyok — mondta. — Hallottam, hogy az urak kerestek a lakásomon. Hát csak annyit mon-

dok, hogyha engem azért, mert a „Császár katonái“-ban is játszik valami Iván Géza, kifigurázni mernek, akkor szörnyű dolgok lesznek. Ezt a vacak szerkesztőséget porrá töröm, ami a legkevesebb, mert tudják meg az urak, hogy én vasmunkás vagyok! — szölt és feleletre sem várva távozott.

Most nem tudom mit csináljak. Haza menni nem merek, de a szerkesztőségben sem mutatkozom. Mert mi lesz, ha valamelyik temperamentos magyar hős megsértődik a „kifigurázásért.“ Még rágondolni sem kellemes. Viszont a cikket sem hagyhatom el, mert akkor Závocky ur jelentkezik és ily körülmények közt Závocky ur sem ígér derült pillanatokat.

Ki tud nekem egy utlevelet szerezni?

Kenedi Sándor

Tisza kávéház

VII. ker., Rákóczi-ut 74. sz.

Esténként BALOGH KÁROLY hírneves cigány-
—primás teljes zenekarával hangversenyez—

Brilláns, aranyat, ezüstöt a legmagasabb árban vesz

HARKÁNYI, RÓZSA-UTCA 36. SZÁM.

VII., ISTVÁN-UT 28. Murányi-u. sarok

Illatszerek
Droguacikkek

Hölgystodrász és
manikürszalon

Tulajdonos Szabó Zoltán gyógyszerész

ORLIK SÁNDOR

írógép és irodabutorvállalata

Új helyiség: V. Dorottya-utca 10.

Telefon József 114—84.

Mese a három kívánságról

A Komédia különös körkérdése

(A tündér második beszámolója)

Vigszínház. A színpalak között beszűrődik a közönség elismerő, jókedvű lármája, amellyel „A zsába” kipróbált, patinás elmésségeit fogyasztja. Hátul pedig, a diszletek mögött, a színpadi hinterland idegen-szerű, mégis intim különös félhomályában, együtt ül bizalmas tereferében a Vigszínház egész kitűnő gárdája. Van-e kedvesebb kép egy körkérdező riporter számára?

— Oh, hölgyeim és uraim — mondom — boldog vagyok, hogy így

együtt találok Önöket. Arról a bizonyos tünderről van szó kérem, aki olyan nagyszerűen honorálta hajdanában az egyszeri szegényember szolgálatait. Az egyszeri szegényember — mint méltóztatik tudni — rettentő hasztalanságokra fecsérte el az ő három finom, valódi tündér-adta kívánságát. Ezért a „Komédia” megbízásából úgy gondoltam, hogy a magyar színészeket fogom végig körkérdezni, akik bizonyára jobban felhasználják majd a kedvező alkalmat, mint az egyszeri szegényember, akiről a múlt számunkban írtunk.

Jaj. Alig ejtettem ki ezt a szerény hattagu szócskát, mikor megdöbbenve észleltem, hogy egyedül maradtam. Csontos balra suhant, Hegedüs jobbra, Haraszthynak állítólag a színpadon támadt dolga, a többieket talán a sülyesztő nyelte el? Azt hiszem, nem általánosítok helytelenül, ha leszögezem a tényt: Budapest színészei nem kedvelik a körkérdéseket.

De mert a riporterem még a színész sem fog ki, végül mégis a következő válaszokat sikerült kapnom.

Kertész Dezső: Szabad nekem kérem egy pár egész közelfekvő

szerény apróságot kívánom? Mert akkor úgy gondolnám, hogy

1. a Lido,
2. egy jó színházi est,
3. egy . . . egy finom, gyönyörű, rózsaszínű, kedves, kövérkés — husvéti sonka.

Végül még aggódva kérdi, hogy méltó-e mindez egy előkelő fővárosi színház lírai szerelmes színészéhez? . . .

Megnyugtatom, hogy úgy a tündér, mint a Komédia olvasói nagyon stilsosnak fogják találni kívánságait.

Haraszthy Hermin becsületszent-ségére esküszik és mikor még így sem akarom elhinni, férfiúi becsü-

letszavát is hozzátoldja, hogy neki nincsenek vágyai. Kénytelen vagyok elhinni, mert az ügyelő végre mégis színpadra szólítja.

Kürthy Sári, a szelid kis szobalány szerényen biztosít, hogy ő két darab kívánsággal is beéri. Először a hazáját szeretné boldognak látni, másodszor a leányát ünnepelt nagy színésznőnek.

Hegedüs Gyula franciásan bodorított fűrtjeibe meríti arisztokratikus ujjait és világias tökélytel meséli el a következő anekdotát:

Ugy vagyunk ezzel kérem, mint az egyszeri cigány, aki mindig azon siránkozott, hogy isten sze-

retne lenni. Kérdezték tőle, hogy mit csinálna, ha isten volna? Azt mondja, akkor nem lenne több isten.

— Igen, igen — mondom, miközben magamban bocsánatot kérek tündéri megbízómtól, amiért álom-

szép személyét holmi füstös plebejusokkal hozták ily csodálatos nexusba — de mégis kedves Mester, mi a három kívánsága?

— Kérem, nekem már nincsenek vágyaim — feleli Hegedüs és én bosszúból udvariatlan vagyok, elfelejték tiltakozni a „már” méla rezignációja ellen.

Varsányi Irén azt mondja, hogy olyan rettenetes sok a kívánsága, hogy hamarjában nem tudná kihalászni közülük a három legfontosabbat és legsürgősebbet. Ellenben nagyon kér és plain puvoirt ad, találjak ki helyette néhány igen jó, praktikus, kiadós, elmés kívánságot.

— De kérem Asszonyom — méltatlankodom — én tisztességes újságíró vagyok! Csak nem kenhetem másra a saját tollaimat! Csak nem hazudhatom!?

— De ki mondja, hogy hazudott? — csillapít nevetve a kedves

Saját gyártású pazar nyakkendők, frakkingek, kézelők
o o gombkészletek o o

Nyakkendőház

IV. ker., Kigyó-utca 5. sz.

V., Deák Ferenc-utca 14.

Varsányi — hisz nincs az a fórum, mely előtt meg ne esküdnék, hogy igazat mondott.

Győzöt nem merem megkérdezni, de különben is nincs is szükség rá. Olyan tüzes intenzitással udvarol egy szőke vendég hölgynek, hogy nem lehetnek többé kételyeim kívánságai felől.

Csontos pedig, a rosszmájú Csontos, csak a következőket kívánja:

1. hogy engem soha többé ne körkérdezzenek,

2. hogy csak ezen az egyen lennék már tul,

3. hogy ne írjon rólam kérem szépen egy szót sem, de igazán!

Milyen szerencse, hogy negyedik kívánságot nem engedélyeztem neki. Negyedszerre alighanem engem kívánt már jó messzire. És most . . . a tündér elfáradt, tovább ment, hogy a „Komédia” jövő számára is legyen mondanivalója. Fodor Erzsébet

A legfinomabb hentesáru különlegességek.

BALOGNÉ

füstölthús és csemegeáru lerakata
Teréz-körút 8.

És mégis elégedetlenek

*Ha nem hallottam volna,
nem adnék hitelt
annak,
hogy a Nemzeti színházban
vannak,
akiknek fizetést is
adnak.*

A kislány

*Mióta Revü lett a
Kristálypalotából,
azóta szolid és
erkölcsöket ápol.
Mert az igazán szolid hely
lehet,
ahová esténként
„a kislány” mehet.*

Hettyei Aranka: A sasfiók

*Szép ideje, hogy a Magyarban
adják,
Edmond Rostand e pompás
darabiát,
s nem bánom ha érte meg is
bubol,
de Sas lesz a dicső
Sasfióból
Igy azután nem is
feltűnő,
hogy a „Sasfiók” máris „nő”.*

Hogyan él meg a fizetéséből ?

Közveszélyes interju a színészekkel

Tudott dolog az, hogy a fizetésből megélni ma aligha lehet. A fizetés *eyyedül*, csupán csak egy távoli lehetősége a megélhetési viszonyoknak, gyöngye, vérszegény hozzájárulás a létfenntartás ijesztő mértékű költségeihez; jobban mondva a fizetésből magából legfőlebb csak vegetálni, lézengeni lehet, miként az ösztövé, szomorú lelkek teszik ott valahol a Léthe sötét vizének partján, mielőtt az elizeumi napsugaras mezők megnyitják előttük a kapukat, — de megélni bizony sehogyse. Szóval a kérdést helyesebben úgy kellett volna feltennem, hogy: „hogyan nem él meg a fizetéséből?” Csakhogy a „nem él meg” kifejezés szerfölött gyanús egy portéka. A halál fogalmát is magában rejt. Aki nem él meg, az — jobb létre szenderült. Ámde miután a kérdésemet ezuttal még elevenekhez óhajtom intézni, próbáljunk egy kis statisztikai csalás árán a dolgokhoz közelebb férközni, azaz kifürkészni, hogy micsoda tényezőket is kell a színművészeinknek manapság igénybevenniök megélhetésük biztosítása végett a gázsijukon felül.

Az egész komoly kérdésemmel stilszerűleg a komikusokhoz állítok be legelőször.

Ferenczi Károly a Föv. Orfeum kiapáthatatlan humoru művésze némi szabadkozással válaszol csak a kérdésemre.

„Ah kérem, hát nem tetszik tudni? Éppen javában deputációzunk a Tudományos Akadémiánál, hogy a magyar szótárból a megélhetés szó — mint a mai napokhoz nem illő időszerűtlenség, egyenlőre töröltessék.

Mert kérem csak nem tetszik komolyan gondolni, hogy a magyar művész, aki a béke aranyderűs korában is csak tengődött, éppen ma megengedhesse magának a „megélhetés” olimpuszi passzióját. A fizetés ma aligha jelent többet, mint az a bizonyos gondviselés, amely a mezők liliomait ruházza — persze nem a legujabb divatlapok szerint. Hogy mégis létezem, az magam előtt is egy teljesen felfoghatatlan csoda!

Boross Géza az Andrassy-uti-színház népszerű művésze valósággal boxállásba helyezkedik, ahogy berontok az öltözőjébe ezzel a kérdéssel. De aztán lassan-lassan megszeli a valósággal remete ábrázattal mondja: — Hát kérem, sietek mindenkit meg nyugtatni. akit érdekel, hogy a fizetésemből már rég nem élek meg. Ami bennem még a lelket tartja az csak az előleg. Már valahol augusztus tájékán vagyok előleg dolgában. Remélhetőleg, mikorra az elő-

Góthné Kertész Ella : Kerner Ilonka
Vigszínház — Tajfun

Hajdu József

legeimet ledolgozom, akkor már a mi valutánk is végre rendes nivóra fog helyezkedni. Ajánlom ezt a módszert az összes kollegáknak. — Meghatva köszöntem meg ezt a valóban értékes felvilágosítást.

Somlár Zsigmond melankólikusan mondja: — Nincs olyan rossz, aminek jó oldala nem lenne. A fizetésből ugyan sehogy sem tudok megélni, de hát amióta egypárszor kiraboltak, szentül hiszem, hogy a tolvaj urak kezei között az én értékeim hamarosan meg fognak sokszorozódni s a megejtendő elszámolás tetemes összeget fog a javamra eredményezni. Hiszek a nemezisben, hogy a leszámolás mihamarabb meg fog történni s ezzel a reménnyel táplálkozom, mikor a tányérom üres.

Bársony viszont felcsillanó szemekkel jegyzi meg, hogy ő egész jól megél a fizetéséből — a hónap első harmadáig. Attól kezdve a multak emlékeivel táplálja magát s emlékezetébe idézi a régi szép időket, mikor 12.000 korona évi fizetés mel-

lett fejedelmi módon élt, nagyszerű utazásokat tett Konstantinápoly és Bagdad környékén s mindezeket felül még meg is takarított.

Uray Tivadar lapidáris tömörséggel adja meg a választ; a fizetésével szépen kijön — a kapun s alig ér néhány kilométer távolságban már semmi sincs belőle. hogy aztán megkezdődjék a szokásos hajsza a hitelezők után.

Kökény Ilona mélabusan rebegi, hogy az utolsó megtakarításain éldegél.

Es most nézzünk tán szét egy kissé a hazai kultúra egyik vezérlő intézményének a portáján, a Nemzeti színházban. Ahogy értesülhetünk róla a színház tagjai nem régen végre-valahára holmi kis fizetési pótlékokat kaptak. Lássuk csak, hogy élnek meg belőle.

A színpad a Bánk-bánnak előadását jelzi. S valóban, ahogy a társalgóba lépek, ott látom egymás mellett II. Endrét, a Békétlent no meg a társalgó főoszlopát, Pethest. Oda lépek Mihályfi Károlyhoz — II. Endre méltóságteljes alakítójához — aki a napokban ünnepelte csak 40 éves színészi jubileumát s ahogy beszédbe elegyedünk megkockáztatom a kérdést, miként él meg a fizetéséből. Kár, hogy nem vagyok rajzoló s nem tudtam azt a sokat mondó, szomorú s meghatóan szép mosolyt ide a papírra hozni, ami ott borongott a nagy művészünk ajkán, ahogy mondta;

R Ó Z S A

== SZÜCS ==
IV. KIGYÓ-TÉR 1.

Szőrmék megóvásra elfogadtatnak

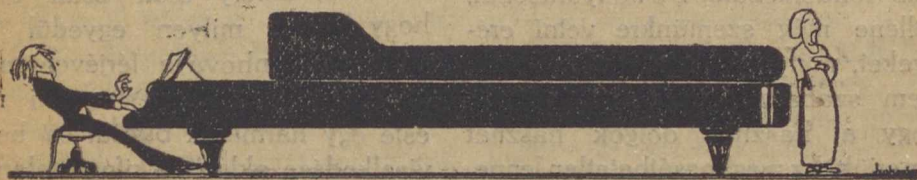
— Igen, néhány nappal ezelőtt még egy kis ünneplés központja voltam. Néhány szál aranyfüst rakodott a napjaimra, — s épp annyi ideig is tartott az egész, miként az aranyfüst tartani szokott. Az arany vajmi kevés volt, annál több a tova illanó füst. És, most csak folytatom az életemet mint azelőtt. Eladom lassacskán minden erőmet, amit gyűjtöttem, míg a kenyérem javát megettem. Tudatában voltam mindenkor, a fájdalmas igazságnak, hogy magyar művésznek lenni nem éppen a leghálásabb befektetésekhez tartozik, de hát nekünk e helyen, a magyar kultúrának e templomában, kötelességeink is vannak, nemcsak jogaink. S a fájdalmas büszkesség, hogy éppen mi vagyunk most itt a magyar kultúrának eme végvárában, szemben az egész elenséges világgal, sok mindenért kárpótol bennünket, a nemzet rajongó napszámosait. Igen, szegény ember vagyok s családomon kívül még három árva kis unokám eltartásának a gondjai is reám nehezednek, de hát azért kár volna kétségbeesni, amíg a jobb jövőnek csak egyetlen kis reménye is él a szívekben.

Meghatva vettem bucsút a derék Mihályfitól, hogy Bartoshoz, a „békétlen“-hez lépjek. „Oh kérem — mondja furcsa mosollyal — a fizetésünk egy olyan lépcső, amelyik sohase viszi fel az embert az emeletre. A fizetésünk csak arra jó, hogy gondolatban megsokszorozzuk s aztán illuzióknak engedjük át magun-

kat. Mi mindent is vennénk, ennénk, ha a sokszorozás eredménye a zsebünkben lenne? De hát ehelyett be kell érünk, ha néha napján a filmfelvételek körül egy kis dolgunk akad s így olykor egy kis összegecskét csaphatunk a „rendes“ fizetésünkhöz. A sógorom bolti legénye ugyan még így is lefőz az ő havi háromezer korona keresményével, dehát ő viszont nem mondhatja el magáról hogy a Nemzeti művésze. S hiába, ezért — mondja Bartos nedvesen, megcsillanó szemmel — mégis csak érdemes egy kissé koplalni, meg nélkülözni.“

A színház egyik ismert női tagja, kinek a fizetése alig hogy eléri a havi ezer koronát, királynői tartással emelkedik fel a helyéről s hozzáfűzi: „A kukoricakásának meg az árpakásának bizonyl van még néhány elkészítési változata. És én megálmodtam, hogy addig aligha fogunk a fizetésünkből jobban kijönni, míg a hátralevő változatokon túl nem leszünk.“

Aztán belebotlom Petrus bácsiba, azaz Patakiba. Szerényen mondja: „Nem vagyok püspök, nincsenek grófi igényeim s így, ha szűkösen és nyomorogva is, de meg kell élnem. Leszállítom az igényeimet akár az ősember nivójára is, olyankor, midőn Erdélyt az oláh csizma rugdossa. Hamvazó szerda van most a magyarság számára, bűn a bőségre gondolni, amíg az ország teste darabokra vágva vonaglik! . . .

Az ideális férfi

Irta: Oscar Wilde

(Történik Hunstantonban ebéd után, hölgyek köröskörül.)

Lady Caroline: Bizonyára rendkívül realiztikus lenne.

Mrs. Allonby: Az ideális férfi? Oh, az ideális férfinak úgy kellene hozzánk beszélnie, mint istennőhöz és úgy kellene velünk bánnia, mint gyerekkel. Minden komoly kérésünket meg kellene tagadnia és minden szeszélyünket kielégítenie. Szeszélyeinket támogatnia kellene és hivatásunk végzését eltiltania. Sokkal többet kellene mondania, mint amennyit gondol és többet gondolnia, mint amennyit mond.

Lady Hunstanton: De kedvesem! Hogy tehetné mind a kettőt?

Mrs. Allonby: Más csinos nőket nem szabadna ócsárolnia. Ez azt mutatná, hogy nincs izlése, vagy felkeltené a gyanút, hogy túl sok van. Nem, kedvesen kellene mindről beszélnie, mindamellett éreztetve, hogy azok valamiképen nem izgatják.

Lady Stutfield: Igen, ezt nagyon, nagyon kellemes hallani más nőről.

Mrs. Allonby: Ha kérdeznénk valamit tőle, válaszában csak ránk vonatkozó dolgokat szabadna mondania. Változatlanul dicsérnie kellene tulajdonságainkat, amelyekkel nem rendelkezünk. De könyörtelenül, kellene még szemünkre vetni erényeket, melyekről nem is álmodtunk. Nem szabadna tudomásul vennie, hogy a hasznos dolgok hasznát ismerjük. Ez megbocsáthatatlan lenne.

De mindennel el kellene halmozni, amire nincs szükségünk.

Lady Caroline: Amennyire megértem, ne mondjon csak bókokat és ne csináljon csak kiadásokat.

Mrs. Allonby: A nyilvánosság előtt következetesen kompromittálnia kellene bennünket. Négyszemközt azonban tökéletes tisztelettel viseltetnie irántunk. És mégis, ha azt úgy tartanánk szükségesnek, készen állandóan egy borzasztó jelenetre, képesnek lennie egy pillanat alatt nyomorulttá válni, kevesebb, mint husz perc alatt igaz érvekkel legyőzni bennünket, egy félóra után hevesnek lenni és negyednyolc előtt, röviddel épen, mielőtt ebédhez akarunk öltözni, képesnek lennie elhagyni örökre. És ha aztán igazán vége lett köztünk mindennek és vonakodott visszavenni a csekélységeket, amelyeket ajándékozott és megígért, hogy soha többé nem szól hozzánk egy szót sem és nem fog ostoba leveleket írni, akkor szerencsétlenül egész nap sürgönyöznie kellene és félóránként kis levélkéket küldenie a kocsijával és egyedül ebédelnie a clubban, hogy mindenki tudja milyen szerencsétlen. És egy teljes borzasztó hét után, amely alatt csak azért, hogy lássák milyen egyedül kell élnie mindenhová a férjével megy az ember, meg lehet engedni neki este egy harmadik bucsut és ha a viselkedése akkor is kifogástalan és

ha tényleg rosszul viselkedtünk vele szemben, akkor megengedhető neki, hogy belássa, mennyire nem volt igaza és ha ezt belátta, akkor kötelessége a nőnek megbocsájtani és akkor aztán némiváltozatokkal kezdődhetik az egész előlőről.

Lady Hunstanton: Milyen okos ön kedvesem! Egy szót sem vesz komolyan abból, amit mondott.

Lady Stutfield: Köszönöm, köszönöm. Igazán, igazán elragadó volt. Meg kell próbálnom mindent jól megjegyezni. Ilyen részletek nagyon-nagyon fontosak.

Lady Caroline: De ön nem mondta, mi a jutalma az ideális férfinak?

Mrs. Allonby: A jutalma? Óh, végtelen várakozás. Ez teljesen elég neki.

Lady Stutfield: De a férfiak olyan nagyon-nagyon nagy igényűek! Nemde?

Mrs. Allonby: Az nem tesz semmit. A nőnek nem kell odaadnia magát nekik.

Lady Stutfield: Még az ideális férfinak sem?

Mrs. Allonby: Annak legkevésbé. Kivéve természetesen, hogyha már meguntta őt az ember.

Petráss Sári hazajött.

A mieink mennek kifelé Amerikába, az amerikaiak jönnek hazafelé. Most a legutóbbi napokban Petráss Sári, a pesti közönség kedvence, aki a „Lengyel vér”-ben bucsuzott el közönségétől, jött haza az Oceántulról.

Rákosszentmihályon, a Sándor-utca 48. sz. szám alatti Petráss villában lakik a művésznő, aki ma talán még szebb és ragyogóbb, mint valaha.

Sok mindent mesél Amerikáról, amelynek közönségét nehezen szokta meg és kedves mosollyal emlékezik meg a *Komédia* egyik régebbi számáról, amelyben „Petráss Sárít fel-darabolták” címen, Ötvös Adorján tollából egy kedves apróság jelent meg. Petráss elmondja, hogy a Komédiának azt a számát, a vonaton kapta egy magyar utastól, a davosi vasutállomás előtt és rendkívül jól esett neki, hogy idehaza még nem felejtették el nevét.

A művésznő a Vigszínházhoz szerződött és ősszel az egyik operett főszerepét fogja kreálni a budapesti közönség nagy örömeire, amely oly hosszú ideig nélkülözte a nagyszerű művésznőt.

Szőrmeárukat és vadbőröket veszek és
becserélek, szücs munkákat olcsón készítek
LEBLOVITZ szücsmester, Üllői-ut 95. Tel. J. 6-24

HULL A HAJA?

Tegyen kísérletet a „**SELLŐ**” biztos
hatású hajnövesztő krémmel. Kapható a
VÖRÖSMARTY gyógyszerertárban
(Vörösmarth-utca és Szondy-utca sarkán)

Dalszínház-u. 10. III. em.
o o alatt van o o

Bán Béla és Dr. Deutsch fogmű-
terme.

Színészeknek és színházi alkal-
mazottaknak 20% engedmény.

ŐSZÜLÉS ELLEN

használgon amerikai D. Dyon Hairrestorert. Nem
hajfestőszer, hanem a haj eredeti színét adja
vissza. Ára 30 korona és postaköltség. Kapható
CITY DROGÉRIA, IV. kerület, Eskü-ut 5. és
HONVÉD DROGÉRIA, I., Attila-körút 2. sz.

A napfürdő.

A nap minden földi élet forrása. Most, hogy újra itt van az oly nehezen várt tavasz, a hosszú sötét téli napok után megint örülhetünk végre a ragyogó napfénynek és szabadon használhatjuk ezt a legolcsóbb és leghatalmasabb gyógyszert, amivel a természet megajándékozott bennünket.

A napfény az élethez épp oly szükséges, akár csak a táplálék vagy a levegő. Figyeljük meg, hogyan éled fel a virág, amikor az üvegházból a szabad napra tesszük, hogyan pattannak ki a bokrok rügyei a nap első csókjaira és milyen mámorosan fürödnek a napsugárban a bogarak, amelyek a tél elől a földbe rejtőztek el. Vegyünk róluk példát. Menjünk ki a napsugaras utcákra és mezőkre. Élvezzük a nap áldott melegét és fényét, amennyit csak lehet, hogy erőssé tegyük testünket az elkövetkező hosszú téllal való küzdelemre.

A napfény az előidézője és fenntartója azoknak a bonyolult vegyi folyamatoknak, amik az élethez szükségesek. A vér felfrissül és megtisztul a napfény hatása alatt, az anyagcsere fokozódik és a testünkben felhalmozódott mérges anyagok gyorsabban égnék el, hogy kiürülve

helyt adjanak az egészséges, új vértnek.

A napfürdők mintegy megfiatalítják az embert. az étvágy javul, a vér gyorsabban kering, egészséges friss arcszint kapunk és eltűnnek a bőr tisztátlanságai. A napfény gyógyszer mint ilyen csak óvatosan, kellő adagban használhatjuk, mert különben gyógyszer helyett méreggá válik.

Aki még sohasem vett napfürdőt, annak lassanként, vigyázva kell magát a napfényhez hozzászoktatnia. Először csak néhány percre legyünk a napon felöltözötten és csak, amikor már hozzászoktunk, akkor kezdhetjük meg a valódi napkurát. Most, hogy még hűvösebb az idő, csak sétáljunk és sütkérezzünk a napon minél többet. Később, ha jönnek a meleg napok, hozzáfoghatunk a napkurához. Uszodában vagy egyéb alkalmas helyen levetkőzötten feküdjünk ki a napra és maradjunk ott először öt percre, majd fokozatosan mindig tovább, úgy hogy végül már $\frac{1}{2}$ —1 órát is tölthetünk a napon. Érzékeny emberek, akiket bánt a napfény, tegyenek kezdetben vizes kendőt a fejükre. Fekete pápaszem használata szükséges mert a szem könnyen gyulladásos lesz a naptól. Napfürdő közben arra ügyeljünk, hogy a napfény a testünket, különösen az arcunkat mindenütt egyenletesen érje, mert különben foltokat kapunk az erősebben megvilágított helyeken. A napfürdő után mossuk meg az arcunkat hideg vízzel, azután öltözzünk fel és feküdjünk még egy kis ideig nyugodtan árnyékos helyen.

(Folytatjuk)

— Jó napot kedves Döme. Mit olvas olyan nagy buzgalommal?

— Levelet kaptam Várkonyitól. Berlinben van és azt írja, hogy nagy-szerűen telnek a napjai, bár a film-gyárnál, ahová szerződése szól, rengeteg sok a dolga. Már kora hajnalban fenn van és késő estig dolgozik, sőt nem egyszer az éjszakai felvételek miatt még csak nem is aludhat. Négy film vezetés szerepét játssza és aztán hazajön pihenni.

— Mi ujság van még?

— Tudok egy nagyszerű szenzációt kedves szerkesztő ur, de még egyelőre nem szabad megírnia. Házasság van készülöben, amely nagy meglepetésül fog szolgálni azoknak, akik a színház kulisszái mögött járatosak. Az egyik operettszínházunk primadonnáját rövidesen eljegyzi ugyanannak a színháznak egyik, jókedvű és mindenki által szeretett művésze. Ennél vigabb lakodalom még nem volt Pesten. Remélhetőleg rövidesen megtartjuk és akkor majd mulatunk egy nagyot.

— Mi van a nyári szerződésekkel?

— Egyelőre még a legtöbb szerződés tárgyalás alatt van. Sziklay Jenő, a Városi Színház kitűnő tagja Győrbe megy nyárra vendégszerepelni, ugyancsak Győrbe szerződött a Városi Színház legkisebb Szászországe, Fejes Tercsi is. Radó Böskét, a Revü Színház primadonnáját a bécsi Raymond Theater szerződtette le Kosáry, Király

szintén Bécsbe mennek, Bajor Gizi Petheő Attila és Matány Antal is, akik a Gyermekekragédiát adják majd elő. Sziklay Béla Colosseuma Sugár Gyulát, a népszerű bonvivánt szerződtette le a nyárra. A legküzdelmesebb tárgyalások egyébként a Revü Színház irodájában vannak, ahol Wertheimer a Scala színház számára köti a szerződéseket.

— Mi van a betegeinkkel?

— Hála istennek könnyebben vannak. Körmendy Kálmán már a Tátrában üdül, Góth Sándorról épen most hallottam, hogy könnyebben érzi magát és nemsokára el is hagyja a szanatóriumot, ahol felesége, Kertész Ella a leggondosabban ápolja. Harsányi Zsolt betegsége is enyhül és már délelőttönként kint ül a jó tavaszi napsütésben. Mészáros Giza, aki a télen súlyos beteg volt, ma már kerek jókedvvel üdül a napsugaras Olaszországban.

— Az ideai nyaralásokról még nem tud semmit?

— Bizony vajmi keveset kedves szerkesztő ur, amennyiben az ideai körülmények miatt rengeteg gondot okoz a nyaralás kérdése. Kerényi Gabi már elutazott Erdélybe férjével, Hirsch Zoltánnal együtt. A kis Palásthy a Margitszigetre megy, de az is lehet, hogy Olaszországba. Még nem tudja biztosan, most törí a fejét a nagy kérdés megoldásán. Fedák Zsazsa haza megy a birtokára, Petrász Sári a nyáron át még egyszer át akar szaladni Davosba, mert otthagyott egy gyönyörű rózsakertet. Lenkeffy Ica filmezik egész nyáron, tehát el sem utazik, ugyszintén Rajnai Gábor

sem, akit a Corvin gyár még nyaralni sem enged el.

— Mondja Döme, mi történt a kis Halmay Tiborral, hogy egy idő óta olyan kerek jó kedve van?

— Visszakapta lovait. Halmay főhadnagy urnak ugyanis a kommün alatt elrekvirálták két nagyszerű hátaslovát. Nemrégiben aztán megjelent egy rendelet, amely a rekvirált lovak visszarekquirálásáról szólt. Halmay szaladt ide-oda, fűhöz-fához, míg végre megtalálták a két pej kót és visszaadták a főhadnagy urnak. De most ujboi nagy gondja van Halmaynak, mert nem tud kockacukrot szerezni a paripák számára. Jegyre nem adnak, csak kristályt vagy sárgát, amit a jó koszthoz szokott lovak nem hajlandók megenni. Ha tud szerkesztő ur valahol kockacukrot szerezni, vegye meg. Halmay nagyon hálás lesz érte. No de most már elég a sok beszédből, be kell nézнем Tajfunhoz a Vigszinházba. Azt mondják, Makay Margit tüneményesen játszik.

NÉMETH ERZSI

női kalap divatterme
IV., DOROTTYA-UTCA 12

PAPP REZSŐ

tényképészeti műterme
BUDAPEST, IZABELLA-TÉR 5.
(Magyar színház mellett)

Festesse

— meg —
szőrméjét

(felelősséggel minden színre)
BORDYF. IMRE SZÜCSNEL
Budapest, VI., Ó-utca 11.

A Komédia hirszolgálatá

A Komédia az elmúlt válságos és sulyos esztendőkbén is azon volt, hogy a közönség igényeit minél jobban kielégítse. Sajnos, a rendkívül megfeszített munka árán sem tudtunk teljesen megfelelőt nyújtani, mert elvöltünk zárva a külföldtől és így nem tudtuk megszervezni a legfontosabbat, a külföldi hirszolgálatot. Most azután, hogy a határainkat, legalább részben, föloldották az eddigi szigorú zárlat alól, erélyes kézzel hozzáláttunk a külföldi sajtószolgálat megszervezéséhez. Már eddig több külföldi várossal sikerült összeköttetést szereznünk és így remélhetőleg rövidesen az egész világgal meglesz a kapcsolatunk, hogy a napról-napra növekedő közönségünk táborát ellássuk a külföldi színházak érdekes hireivel. Tudósítóink, akik már fokozott munkával dolgoznak a következők:

André Lénard, dr. Holländer Sándor, Andor Leó Berlin; Losonczy Dezső, Nógrádi Gedeon Wien; Indig Alfréd Amsterdam; Grossup Egon Prága; William Revil London; Bartal Jenő Krisztiania; H. Delacroix (esperanto) Páris.

Betegh Bébi, a Rákosi-iskola másodéves növendéke játszotta az elmúlt héten tartott vizsgaelőadáson a „Leányvásár” című operettben Bessy szerepét. A tehetséges növendék már ebben a szerepben a kész színész minden kvalitásával hódította meg a publikumot. Kitűnő megjelenésével, közvetlen játékával, szépen

csengő hangjával teljes bizonyosságát adta annak, hogy a közel jövőben már valamelyik fővárosi színház elsőrangú primadonáját üdvözölhetjük benne.

Uj műsor az Intim Kabarében. A műsor összeállítását látva, nincs kétség az iránt, hogy ennek a Teréz-köruti kedves kis színháznak legújabb e hó 20-án tartandó premiérje is a teljes siker jegyében fog lezajlani. Erre vall legalább is a

színe kerülő darabok, tréfák, magánszámok dus változata. Arányi Dezső, a magy. kir. Operaház v. tagja vendégszerepel, operaáriákat fog énekelni. A műsor kiemelkedő szindarabja a „Lencsi” című operett lesz, melynek szövegét Uray Dezső írta, zenéjét pedig Hetényi komponálta. Ebben a mulatságos operettben Szeless Elzának, a kabaré méltán dédelgetett tagjának nyílik alkalm a kiváló alakításra. Gosztonyi Ádám „Kaland” című vigjátékában folytatja vendégjátékát Szilágyi Rózsi. Partnere Abonyi Géza. Mészáros Alajosnak, a Nemzeti Színház tagjának vendégszereplésével kerül bemutatóra a „Blöff” című rendkívül fordulatos szkeccs, melyet Komor Gyula alkalmazott színe s melyben vezető szerepe van Asztalos Máriának. Még két darab, „Az örült” című drámai jelenet (írta Kaposi Andor) és Halász Ernő „Vizsga előtt” című tréfája kerül színe. Magánszámokat előadnak Szeless Elza, Kürthy Teréz, Virágh Rózsi, Cseh Iván, Faludi László, Arányi József. A darabokat Doktor János rendezi, a zeneszámokat Alpár János kíséri zongorán. A műsorral részletesen a premier után, jövő számunkban foglalkozunk.

A Vigszínház legközelebbi ujdonsága Csehov: „Vanja bácsi” című vigjátéka lesz. Az ujdonság főszerepeit Gombaszögi Frida és Hegedüs Gyula játsszák.

L'Art Ifju Művészek Társasága 1920. április 25-én d. e. 1/2, 11-kor tartja a Télikert helyiségében matinétjét. Műsor: operette, vigjáték.

SZLOVÁK speciális pedikűr, manikűr intézete
IV, Türr István-u. 8. Kristóf-tér sarok
Ezelőtt 25 évig a Herzi és Liget szanatóriumban.

MIMOSA - FELVÉTELEK
- MŰTEREMBE
Budapest, VII., Dohány - utca 102.

Csontos Gyula, a már valósággal közismert színpadi szerző, eddigi sikerein felbuzdulva, énekes bohózatot írt, amelyet a Budai Szinkör mutat be a nyári szezonban. A nyáraraváló darab címe „Svengáli kisasszony.”

Uj magyar operett Bécsben. Tyrnauer István, a tehetséges fiatal színházi újságíró és Pártos Jenő egyfelvonásos operettet írtak. A darab címe „Báró Faust” és Oscar Schmidt, a neves bécsi író fordításában még az idén, júniusban színe kerül Bécs egyik nyári orfeumában.

Dr. Rác Vilmos, a Madách Színház volt igazgatója kibérelte a Nemzeti park három színházhelyiségét. Az egyik színház „Fantomas Színház” címmel Grand Guignol darabokat, a másik „Vágóhid” címmel szatírákat, a harmadik operetteket ad majd elő.

METROPOLITAN

NYOMDAI MŰINTÉZET
BUDAPEST, VI., KIRÁLY-UTCA 106. SZ.

NYOMTATVÁNYOK
IZLÉSES KIVITELBEN

FILM

Rovatvezető:

KÁLMÁN ZOLTÁN

Készül a Masamód

Látogatás a Korona filmgyár felvételein

Izzó, déli napsugár perzseli a Phönix műterem üvegfalait, szikrázó fényt vetve a Pannónia-utca többi házaira. Bent az udvaron, de különösen a hatalmas műteremben tikasztó hőség terül el, mindezek ellenére friss leánykacagás és jókedvű hancurozások hangja hallatszik ki a bejáróig. Egy gyönyörű kalaposbolt díszlet és berendezés van a műteremben felállítva, az illúziót jólesően fokozza még egy csapai fiatal és bájos lány, akik mindnyájan rövid szoknyában, fehér köténykében szóval a tipikus masamód ruhában sürgölődnek és forgolódnak jobbra balra. A gyár ugyancsak kitett magáért mert vagy husz legszebb pesti színövendéket választott ki akik *Heltai Jenő: Masamód* című nagyszerű vígjátékának filmváltozatában fognak mozivásznonra kerülni. A gyár kitűnő dramaturgiájának Vajda Lászlónak átdolgozásában készülő *Masamód* első filmje a *Koronának* és a gyáratató első felvételi napon a moziszakma sok kitűnősége jelent meg, hogy résztvegyen, ha csak mint néző is — az első felvételeken.

— Jön az Ica... jön az Ica!... hallatszik hirtelen a nagy zsidoban és tényleg, néhány perc múlva frissen és mosolyogva ott áll a nagy tömegben a filmprimadonnák

koronázatlan királynője a bájos Lenkeffy Ica. A lányok valósággal körülrajongják és kísérője Roboz Aladár igazgató a leghíresebb pesti filmesfamilia ifjabb, de legbuzgóbb tagja, alig tudja kiszabadítani a szép Icat a lányok közül.

— Felvétel — kiáltja Márkus László a *Masamód* rendezője — felvétel hölgyeim és uraim!! méltóztassék!! — teszi hozzá udvariasan, mert híres arról, hogy nincs e széles hazában udvariasabb és figyelmesebb rendező, mint ő. Tulszárnyalni őt talán csak a társrendezője Vajda tudja, aki oly szerényen dolgozik, hogy még az instrukcióit is szinte kérdésnek lehet venni. Mögöttük Egöd igazgató és Markstein Dezső a másik vezető szakértően vizsgálják a nagyszerű látványt, de hirtelen visszafordulnak mert az öltözők tájékaról ekkor előkerül Lenkeffy egy kedves kis masamód ruhában. Kezdődik a felvétel. Azaz, hogy kezdődne, de a mérges Escher operatőr, kijelenti, hogy főszereplő nélkül nem lehet kezdeni. Nosza lett nagy keresés a

PINTÉR ESZTER

női divatterme, szabászati és varró szakiskolája

Telefon 57—39

BUDAPEST,
IV, Mehmed szultán-ut 5.
(Muzeum körút)

férfi főszereplő Lukács Pál után, akit a kis kertben fogtak el a lányok napfürdőzés közben.

Márkus és Vajda beállítják a szereplőket. Lenkeffy mint a kis masamód Mme. Zephyrinével azaz Haraszthy Herminnel beszélget körülötte a bájos masamódsereg — a Mihályi lányok, Tapolczay Jojó, a szöke Mezei Teri, a bájos Krauth

Anny és a tehetséges Gárdonyi Stefi, aki oly ügyesen játszik mint egy kész primadonna — és már is készen áll a felvétel. Vendrey tatát, aki az üzlet portását játsza fényesen, szinte gyorsan beállítják: a rendező int egyet és pergő mozigép kezdi megörökíteni a vidám jelenetet a Masamódból.

Nyilik a Kertmozi

A Városligeti Fasor és Aréna-ut sarkán lévő hatalmas telepen nyilik meg a napokban Budapest legnagyobb befogadóképességű mozgóképszínháza, a Kertmozi. Az 1800 személyre berendezett nézőtér, amely lombos fák és virágzó növények pompás környezetében terül el, az újdonság ingerével fog hatni a főváros közönségére. A pesti publikum eddig nem ismerte a fedetlen mozit, amely előadásait nem falakkal és tetővel határolt épületben, hanem teljesen a szabadban tartja meg. Nálunk Magyarországon mindössze két ilyen praktikusan berendezett mozgóképszínház van. Az egyik Szegeden, a másik Pécsen épült. A külföldön már régóta meghonosodott a kertmozi s a közönség szíves-örömmel látogatja. Budapest is büszke lehet, hogy végre akadt mérész és ügyes vállalkozó Révész Artur igazgató személyében aki páratlan technikai tudással és művészi érzékekkel felépítette a város számára az első Kertmozit.

A külföldi tapasztalatok egybevetésével készült filmszínház pontosan a hét szombatján, 24-én este fél 7 órakor nyilik meg. A színházavató ünnepély iránt már most is a legmelegebb érdeklődés mutatkozik úgy a mozibájarók, mint pedig a főváros író és művészvilága részéről, ami tökéletesen érthető is. hiszen az

érdekes szórakozóhely ujszerű, nagyarányú, sokatnyújtó, kellemes, nyárias és művészi.

A legfrissebb filmattrakciók, a külföldi filmkultura bravuros alkotásai a nyári hónapokon át, amikor a premier-színházak zárva tartanak, a Kertmozi vásznán kerülnek először bemutatásra, amely kitűnő kollégánk Váczi Dezső jólismert művészi vezetésével valóban meglepésszerű újdonságokat iktatott, gazdag, változatos és nagyszabású programjára. Már a megnyitó előadásán a német kinematográfia legutóbb készült klasszikus műve, a Harakiri című hat felvonásos filmjáték, eredeti zenekísérettel kerül színre, amelyet a leghiresebb berlini filmgyár Puccini „Pillangókisasszony” című operájának szövegkönyve alapján ültetett át a vászon számára. Ez a tökéletes művészettel készült mozgó fénykép előreláthatóan a szenzáció erejével fog hatni. Irodalmi és artistikus hatásai versenyen felül állanak.

A premier-műsor előtt egész héten át Hollay Kamilla, a kiváló filmstar, mond prologust, amely Heltai Jenő finom tollát dicséri.

CSILLAG ERZSI FÉNYKÉPEZŐ MŰTERME
BUDAPEST, IV., DEÁK FERENCZ-UTCA 17. SZ.
Telefon 123-13.

Megválasztottuk a képviselőket

Két kerületben pótválasztás lesz. — Varsányi Irén, Ilosvay Rózi és Király Ernő fényes győzelme — A színházakban helyreállott a nyugalom

Az a rettenetes küzdelem, amelyhez foghatót a színházi politika történetében eddig még sohasem láttunk, most *befejeződött*. A színházak világában a közönség leszavazott a maga jelöltjeire, akik tudvalevően színészeink közül csak azok lehettek, akiknek fényképe már megjelent valamelyik színházi ujság címlapján.

A választás a legnagyobb rendben folyt le. A szavazók nagy nyugalommal járultak a

Komédia szavazási urnájához,

hogy leadják szavazatukat kedves művészükre. Kisebb összetűzés csak a hetedik kerületben történt, ahol tudvalevően a közbizalom Boross, Kőváryt és Békeffyt jelölte. Ebben a kerületben a Boross iskola növendékei megtámadták a Kőváry növendékeket. Harcra került a sor, mire

a színházak ügyelői kivonultak

s a renittens szavazókat hamarosan fölirták a fekete noteszkönyvbe.

Leszavazott összesen

23682

mindkét nembeli magyar állampolgár, akik a választási törvény értelmében írni, olvasni tudnak, vagy legalább ismerik a nagybetűket. Legalább egy félév alatt háromszor voltak színházban és legalább egyszer végignézték Feld Zsigáék magyar nyelvű előadását.

A szavazatok közül 294-et érvénytelennek nyilvánított a választási bizottság azzal az indokolással, hogy

Feld-féle színházban való megjelenésüket nem tudták okmányokkal igazolni.

Az eredmény egyébként a következő:

- I. ker., Kosáry 7906, Vigh 7906, Péchy 7870.
- II. ker., Király 8010, Galetta 7905, Sziklay József 7767.
- III. ker., Varsányi 9112, Mészáros 7870, Báthory 6700.
- IV. ker., Rátkai 7995, Sziklay Jenő 7886, Gallai 7801.
- V. ker., Medgyaszay 9881, Németh Juliska 7906, Ürmösy 5895.
- VI. ker., Palásthy 8005, Magaziner 7870, Balogh Böske 7807.
- VII. ker., Boross 8100, Kőváry 8009, Békeffy 7573.
- VIII. ker., Törzs 8063, Beregi 7909, Várkonyi 7750.
- IX. ker., Ilosvay 9609, Kökény 8050, Vidor 6023.
- X. ker., Petheő 8400, Uray 8400, Kertész 6882.

A fentiek szerint tehát:

Király Ernőt, Varsányi Irént, Rátkai Mártont, Medgyaszay Vilmát, Palásthy Irént, Boross

Gézát, Törzs Jenőt, Ilosvay Rózsi

a közönség szeretete és bizalma képviselővé választotta. Megbízó leveleket már meg is kapták.

Az első kerületben

Kosáry Emmy és Vigh Mancsi

7906—7906, a tizedik kerületben

Petheö Attila és Uray Tivadar

8400—8400 szavazattal eldöntetlenül került ki a választásból.

A Komédia tehát az első és tizedik kerületben Kosáry Emmy és Vigh Mancsi, Petheö Attila és Uray Tivadar között **pótvalasztást** ír ki. Az ismert feltételek mellett a két kerület újból képviselőt választ, amelyet 14 nap múlva hirdetünk ki.

Szavazni az alanti szavazólappal lehet:

SZAVAZÓLAP

I. _____ X. _____

Szavazó neve és címe: _____

A vonal mentén a szavazólapot ki kell vágni és kitöltve a szerkesztőségbe küldeni.

Akik a két kerület megválasztott képviselőjének nevét eltalálják, megnyerik Strindberg „Hemső regé-

nyének egy kötetét és egy művészi fotografiát kapnak autogrammal nyeménnyel fejében.

A nyertesek, akik eltalálták mind a nyolc kerület képviselőinek nevét, a következők:

Székely Emilné, VI. Dessewffy-u. 3. nyerte az Operaházi páholyjegyet. Klein Margitka, VI. Liszt Ferenc-tér 8.,

Papp Lidia, VI. Szerecsen-u. 20., Rössler Vilmos, VII. Murányi-u. 53., Székely Erzsók, V., Vilmos császár-ut 31., Villányi Andor „Mária” című regényét.

Herqui Ida, VI. Hungária-körut 95., Lóth Ila művészi fényképét.

Horetzky Károly, VII. Aréna-ut 7., Ilosvay Rózsi autogrammal ellátott fényképét.

Pollacsek Mancsi, VII. Wesselényi-utca 24., Törzs Jenő fényképét.

Melegh János, VIII. József-körut 13., Magaziner Erzsébet fényképét.

Rechnitzer R., VII. Király-utca 72., Z. Kun Andor „Receruca-nóta” című kottáját.

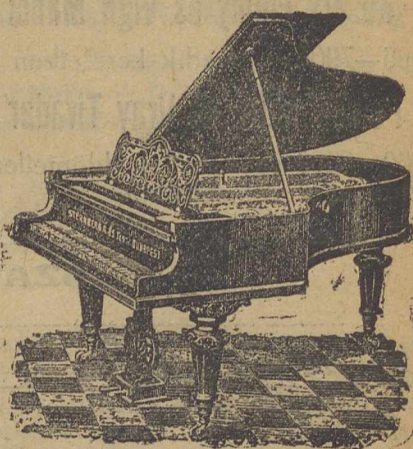
Stössel Maca, VIII. Népszínház-u. 14., Z. Kun Andor „Mi kell az aszszonynak c. kottáját.

A nyeremények a Komédia szerkesztőségében, VI. Teréz-körut 24/a. szám alatt délután 3—5 óráig vehetők át.

STERNBERG

hangszergyár
Rákóczi-ut 60.
(Saját palotájában)

Amerikai és egyéb külföldi
gyártmányu, világhírű

zongorák és pianinók

„Etofon“ beszélőgépek tökéletesített új modelljei

Világhírű művészek teljes hanglemez-repertoírja

Az összes hangszerek legfinomabb minőségben. Mesterhegedűk, gordonkák, fuvolák és tárogatók. Zenekari rézfuvós hangszerek, cimbalmok és harmoniumok. Bél-, selyem és acélhúrok.

Felelős szerkesztő:
KARDOS ISTVÁN.

Segédszerkesztők:
BALOG SÁNDOR és SEBŐK SÁNDOR

Főmunkatárs: BARNA JENŐ

Kiadótulajdonos:
KOMÉDIA LAPKIADÓVÁLLALAT
Igazgató: Elek Rezső

Előfizetési ár:
Egy negyedévre — — — — — 60.— K
Egy félévre — — — — — 120.— K

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VI., Teréz-körut 24-a szám Telefon 68—15.

Metropolitan nyomdai műintézet és kiadóvállalat, Király-utca 106. szám. Telefon 143-62

Tarnay Ernő

Magyar színház

Sylvio Kapitány

[Signature]

Komédia

Betegh Béby

Kisiskola

Leányvásár

Angela